

THE HEALING OF SUFFERING

LA GUARIGIONE DELLA SOFFERENZA

DIE HEILUNG VOM LEIDEN

A CURA DO SOFRIMENTO

LA GUÉRISON DE LA SOUFFRANCE

A SZENVEDÉS GYÓGYÍTÁSA

UZDRAVENÍ OD UTRPENÍ

ИСЦЕЛЕНИЕ ОТ СТРАДАНИЯ

İSTIRABIN TEDAVİSİ

VINDECAREA SUFERINȚEI

Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΗΣ ΟΛΥΝΗΣ

ריפוי הסבל

شفاء المعاناة

LA CURACIÓN DEL SUFRIMIENTO SILO

Título: La curación del sufrimiento

© 1969 Silo

© 2018 Ediciones León Alado

Traducción cedida a León Alado Ediciones para esta edición por:

Francés: Éditions Références

Italiano: Multimage

Alemán: Edition Pangea, Zürich-Berlin-Wien

Ruso: Hugo Novotny

Portugués: Natacha Mota y colaboradores

Griego: Mara Repa

Checo: Edice nového humanismu

Turco: Hüseyin Öntaş

Rumano: Simona Circhea y colaboradores

Hebreo: Aaron Elberg

Árabe: Maha Sote Hajji y colaboradores

Inglés: Latitude Press TWM

Húngaro: Judit Szigeti y colaboradores

Ilustraciones de cubierta e interior: Rafael Edwards

Producción gráfica: Ediciones León Alado

www.edicionesleonalado.net

email: info@edicionesleonalado.net

Impreso en Estugraf, S.L., Madrid.

ISBN: 978-84-16747-47-4

Depósito Legal: M-14991-2018

www.silo.net

www.humanistmovement.net

www.silosmessage.net

www.elmensajedesilo.net

LA CURACIÓN DEL SUFRIMIENTO

THE HEALING OF SUFFERING

LA GUARIGIONE DELLA SOFFERENZA

DIE HEILUNG VOM LEIDEN

A CURA DO SOFRIMENTO

LA GUÉRISON DE LA SOUFFRANCE

A SZENVEDÉS GYÓGYÍTÁSA

UZDRAVENÍ OD UTRPENÍ

ИСЦЕЛЕНИЕ ОТ СТРАДАНИЯ

İSTIRABIN TEDAVİSİ

VINDECAREA SUFERINȚEI

Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΗΣ ΟΔΥΝΗΣ

ריפוי הסבל

شفاء المعاناة

ÍNDICE/INDEX/INDICE/INHALTSVERZEICHNIS/ TARTALOMJEGYZÉK/СОДЕРЖАНИЕ/OBSAH/ İÇİNDEKİLER/CUPRINS/EYPETHPIO/ العربية / תוכן

La curación del sufrimiento	9
The healing of suffering.....	17
La guarigione della sofferenza.....	27
Die Heilung vom Leiden	35
A cura do sofrimento	45
La guérison de la souffrance	53
A szennedés gyógyítása	61
Uzdravení od utrpení	69
Исцеление от страдания.....	77
Istirabın Tedavisi.....	87
Vindecarea suferinței	95
Η θεραπεία της οδύνης	103
ריפוי הסבל	119
شفاء المعاناة	125

La curación del sufrimiento

Punta de Vacas, Mendoza, Argentina
4 de mayo de 1969

Si has venido a escuchar a un hombre de quien se supone se transmite la sabiduría, has equivocado el camino, porque la real sabiduría no se transmite por medio de libros ni de arengas; la real sabiduría está en el fondo de tu conciencia como el amor verdadero está en el fondo de tu corazón.

Si has venido empujado por los calumniadores y los hipócritas a escuchar a este hombre a fin de que lo que escuchas te sirva luego como argumento en contra de él, has equivocado el camino porque este hombre no está aquí para pedirte nada, ni para usarte, porque no te necesita.

Escuchas a un hombre desconocedor de las leyes que rigen el Universo, desconocedor de las leyes de la Historia, ignorante de las relaciones que rigen a los pueblos. Este hombre se dirige a tu conciencia a mucha distancia de las ciudades y de sus enfermas ambiciones. Allí en las ciudades, donde cada día es un afán truncado por la muerte, donde al amor sucede el odio, donde al perdón sucede la venganza; allí en las ciudades de los hombres ricos y pobres; allí en los inmensos campos de los hombres, se ha posado un manto de sufrimiento y de tristeza.

Sufres cuando el dolor muerde tu cuerpo. Sufres cuando el hambre se apodera de tu cuerpo. Pero no solo sufres por el dolor inmediato de tu cuerpo, por el hambre de tu cuerpo. Sufres, también, por las consecuencias de las enfermedades de tu cuerpo.

Debes distinguir dos tipos de sufrimiento. Hay un sufrimiento que se produce en ti merced a la enfermedad (y ese sufrimiento puede retroceder gracias al avance de la ciencia, así como el hambre puede retroceder pero gracias al imperio de la justicia). Hay otro tipo de sufrimiento que no

depende de la enfermedad de tu cuerpo sino que deriva de ella: si estás impedido, si no puedes ver o si no oyes, sufres; pero aunque este sufrimiento derive del cuerpo o de las enfermedades de tu cuerpo, tal sufrimiento es de tu mente.

Hay un tipo de sufrimiento que no puede retroceder frente al avance de la ciencia ni frente al avance de la justicia. Ese tipo de sufrimiento, que es estrictamente de tu mente, retrocede frente a la fe, frente a la alegría de vivir, frente al amor. Debes saber que este sufrimiento está siempre basado en la violencia que hay en tu propia conciencia. Sufres porque temes perder lo que tienes, o por lo que ya has perdido, o por lo que desesperas alcanzar. Sufres porque no tienes, o porque sientes temor en general... He ahí los grandes enemigos del hombre: el temor a la enfermedad, el temor a la pobreza, el temor a la muerte, el temor a la soledad. Todos estos son sufrimientos propios de tu mente; todos ellos delatan la violencia interna, la violencia que hay en tu mente. Fíjate que esa violencia siempre deriva del deseo. Cuanto más violento es un hombre, más groseros son sus deseos.

Quisiera proponerte una historia que sucedió hace mucho tiempo.

Existió un viajero que tuvo que hacer una larga travesía. Entonces, ató su animal a un carro y emprendió una larga marcha hacia un largo destino y con un límite fijo de tiempo. Al animal lo llamo “Necesidad”, al carro “Deseo”, a una rueda la llamó “Placer” y a la otra “Dolor”. Así pues, el viajero llevaba su carro a derecha e izquierda, pero siempre hacia su destino. Cuanto más velozmente andaba el carro, más rápidamente se movían las ruedas del Placer y el Dolor, conectadas como estaban por el mismo eje y transportando como estaban al carro del Deseo. Como el viaje era muy largo, nuestro viajero se aburría. Decidió entonces decorarlo, ornamentarlo con muchas bellezas, y así lo fue haciendo. Pero cuanto más embelleció el carro del Deseo más pesado se hizo para la Necesidad. De tal manera que en las curvas y en las cuestas empinadas, el pobre animal desfallecía no pudiendo arrastrar el carro del Deseo. En los caminos arenosos las ruedas del Placer y el Sufrimiento se incrustaban en el piso.

Así, desesperó un día el viajero porque era muy largo el camino y estaba muy lejos su destino. Decidió meditar sobre el problema esa noche y, al hacerlo, escuchó el relincho de su viejo amigo. Comprendiendo el mensaje, a la mañana siguiente desbarató la ornamentación del carro, lo alivió de sus pesos y muy temprano llevó al trote a su animal avanzando hacia su destino. No obstante, había perdido un tiempo que ya era irrecuperable. A la noche siguiente volvió a meditar y comprendió, por un nuevo aviso de su amigo, que tenía ahora que acometer una tarea doblemente difícil, porque significaba su desprendimiento. Muy de madrugada sacrificó el carro del Deseo. Es cierto que al hacerlo perdió la rueda del Placer, pero con ella perdió también la rueda del Sufrimiento. Montó sobre el animal de la Necesidad, sobre sus lomos, y comenzó al galope por las verdes praderas hasta llegar a su destino.

Fíjate cómo el deseo puede arrinconarte. Hay deseos de distinta calidad. Hay deseos más groseros y hay deseos más elevados. ¡Eleva el deseo, supera el deseo, purifica el deseo!, que

habrás seguramente de sacrificar con eso la rueda del Placer pero también la rueda del Sufrimiento.

La violencia en el hombre, movida por los deseos, no queda solamente como enfermedad en su conciencia, sino que actúa en el mundo de los otros hombres ejercitándose con el resto de la gente. No creas que hablo de violencia refiriéndome solamente al hecho armado de la guerra, en donde unos hombres destrozan a otros hombres. Esa es una forma de violencia física. Hay una violencia económica: la violencia económica es aquella que te hace explotar a otro; la violencia económica se da cuando robas a otro, cuando ya no eres hermano del otro, sino que eres ave de rapiña para tu hermano. Hay, además, una violencia racial: ¿crees que no ejercitas la violencia cuando persigues a otro que es de una raza diferente a la tuya, crees que no ejerces violencia cuando lo difamas, por ser de una raza diferente a la tuya? Hay una violencia religiosa: ¿crees que no ejercitas la violencia cuando no das trabajo, o cierras las puertas, o despides a alguien, por no ser de tu misma religión? ¿Crees que no es violencia cercar a aquel que no comulga con tus

principios por medio de la difamación; cercarlo en su familia, cercarlo entre su gente querida, porque no comulga con tu religión? Hay otras formas de violencia que son las impuestas por la moral filistea. Tú quieres imponer tu forma de vida a otro, tú debes imponer tu vocación a otro... ¿pero quién te ha dicho que eres un ejemplo que debe seguirse? ¿Quién te ha dicho que puedes imponer una forma de vida porque a ti te place? ¿Dónde está el molde y dónde está el tipo para que tú lo impongas?... He aquí otra forma de violencia. Únicamente puedes acabar con la violencia en ti y en los demás y en el mundo que te rodea, por la fe interna y la meditación interna. No hay falsas puertas para acabar con la violencia. ¡Este mundo está por estallar y no hay forma de acabar con la violencia! ¡No busques falsas puertas! No hay política que pueda solucionar este afán de violencia enloquecido. No hay partido ni movimiento en el planeta que pueda acabar con la violencia. No hay falsas salidas para la violencia en el mundo... Me dicen que la gente joven en distintas latitudes está buscando falsas puertas para salir de la violencia y el sufrimiento interno.

Busca la droga como solución. No busques falsas puertas para acabar con la violencia.

Hermano mío: cumple con mandatos simples, como son simples estas piedras y esta nieve y este sol que nos bendice. Lleva la paz en ti y llévala a los demás. Hermano mío: allá en la historia está el ser humano mostrando el rostro del sufrimiento, mira ese rostro del sufrimiento... pero recuerda que es necesario seguir adelante y que es necesario aprender a reír y que es necesario aprender a amar.

A ti, hermano mío, arrojo esta esperanza, esta esperanza de alegría, esta esperanza de amor para que eleves tu corazón y eleves tu espíritu, y para que no olvides elevar tu cuerpo.

The healing of suffering

Punta de Vacas, Mendoza, Argentina
May 4, 1969

If you have come to listen to a man who it is thought transmits wisdom, you have mistaken your way, for true wisdom is not communicated through books or speeches—true wisdom is found in the depths of your consciousness, just as true love is found in the depths of your heart.

If you have come at the urging of slanderers and hypocrites to listen to this man so that what you hear today may later be used against him, you have mistaken your way, because this man has not come here to ask anything of you or to use you, because he does not need you.

You are listening to a man who does not know the laws that rule the Universe, who is not privy to the laws of History, who is ignorant of the relationships that govern the peoples of the world. High in these mountains, far from the cities and their sick ambitions, this man addresses himself to your conscience. Over the cities, where each day is a struggle—a hope cut short by death—where love is followed by hate, where forgiveness is followed by revenge; over the cities of the people rich and poor; over the immense fields of humanity, a mantle of suffering and sorrow has fallen.

You suffer when pain bites your body. You suffer when hunger seizes your body. But you suffer not only from your body's immediate pain and hunger, you also suffer from the consequences of the diseases that afflict it.

We must distinguish between two types of suffering. There is the suffering that occurs during illness, which recedes with the advance of science, just as hunger can recede if the empire of justice advances. There is also the suffering that does not depend on the sickness of your body

but yet derives from that sickness: If you are disabled, if you cannot see, if you cannot hear, you suffer. But though such suffering derives from your body, or from the diseases of your body, that suffering is of your mind.

There is yet another kind of suffering that does not recede even with the advance of science or with the advance of justice. This type of suffering, which belongs strictly to your mind, retreats before faith, before joy in life, before love. You must understand that this suffering is always rooted in the violence that exists in your own consciousness. You suffer because you fear losing what you have, or because of what you have already lost, or because of what you desperately long to reach. You suffer because of what you lack, or because you fear in general... These, then, are the great enemies of humanity: fear of sickness, fear of poverty, fear of death, fear of loneliness. All these forms of suffering pertain to your mind, and all of them reveal your inner violence, the violence that is in your mind. Notice how that violence always stems from desire. The more violent a person is, the more gross are that person's desires.

I would like to tell you a story that took place long ago.

There was once a traveler who had to undertake a long journey. He yoked his animal to a cart and began the journey to his faraway destination, a journey he had to complete within a certain length of time. He called the animal Necessity and the cart Desire; one wheel of the cart he called Pleasure, and the other he called Pain. Our traveler turned his cart sometimes to the right and sometimes to the left, yet he never ceased moving toward his destiny. The faster the cart traveled, the faster turned the wheels of Pleasure and Pain, carrying as they did the cart of Desire and connected as they were by the same axle. But the journey was very long, and after a time our traveler grew bored. So he decided to decorate his cart, and he began to adorn it with all manner of beautiful things. But the more he embellished the cart of Desire with these ornaments, the heavier became the load for Necessity to pull. On the curves and steep hills of the road, the poor animal grew too exhausted to pull the cart of Desire. And where the road was soft, the wheels of Pleasure and Suffering became mired in the earth.

One day, because the road was long and he was still very far from his destination, our traveler grew desperate. That night he decided to meditate on the problem, and in the midst of his meditation he heard the neighing of his old friend, Necessity. Comprehending the message, he arose very early the next morning and began to lighten the cart of its burden, stripping it of all its fine adornments. Then he set off once more toward his destination, with the animal Necessity pulling the cart at a brisk trot. Still, our traveler had already lost much time—time that was now irrecoverable. The next night he sat down again to meditate, and he realized, thanks to another message from his old friend, that now he had to undertake a task that was doubly difficult because it involved his letting go. At daybreak he sacrificed the cart of Desire. It is true that when he did so he lost the wheel of Pleasure, but then he also lost the wheel of Suffering. And so, abandoning the cart of Desire, he mounted the animal called Necessity and galloped on its back across the green fields until he reached his destiny.

See how desire can trap you. But notice that there are desires of different qualities. There are cruder desires, and there are more elevated desires. Elevate desire, purify desire, surpass desire! In doing so, surely you will have to sacrifice the wheel of Pleasure—but you will also become free of the wheel of Suffering.

Spurred by desire, the violence in a person does not simply remain like a sickness in the consciousness of that person—it acts in the world of other people and is exercised upon them. And do not think that when I talk of violence I am speaking only about the armed act of war, where some men destroy others. That is only one form of physical violence.

There is also economic violence. Economic violence is the violence through which you exploit other people; economic violence occurs when you steal from another, when you are no longer a brother or sister to others but a bird of prey feeding upon them.

There is also racial violence. Or do you think that you are not being violent when you persecute someone because that person is not of your own

race? Do you think that you are not engaging in violence when you malign that person for being of a race different from your own?

And there is religious violence: Do you think that you are not engaging in violence when you refuse work to, close your doors to, or dismiss a person, because that person does not share your religious beliefs? Do you believe that it is not violence when you use words of hate to build walls around other people, excluding them from your society, because they do not share your religious beliefs—isolating them within their families, segregating them and their loved ones, because they do not share your religion?

There are other forms of violence that are imposed by the Philistine morality. You wish to impose your way of life upon another; you wish to impose your vocation upon another. But who has told you that you are an example that must be followed? Who has told you that you can impose a way of life because it pleases you? What makes your way of life a model, a pattern that you have the right to impose on others? This, then, is another form of violence.

Only inner faith and inner meditation can end the violence in you, in others, and in the world around you. All the other doors are false and do not lead away from this violence. This world is on the verge of exploding with no way to end the violence! Do not choose false doors. There are no politics that can solve this mad urge for violence. There is no political party or movement on the planet that can end the violence. Do not choose false doors that promise to lead away from the violence in the world... I have heard that all over the world young people are turning to false doors to try to escape the violence and inner suffering. They turn to drugs as a solution. Do not choose false doors to try to end the violence.

My brother, my sister, keep these simple commandments, as simple as these rocks, this snow, and this sun that blesses us. Carry peace within you, and carry it to others. My brother, my sister—if you look back in history, you will see the human being bearing the face of suffering. Remember, even as you gaze at that suffering face, that it is necessary to move forward, and it is necessary to learn to laugh, and it is necessary to learn to love.

To you, my brother and sister, I cast this hope—this hope of joy, this hope of love—so that you elevate your heart and elevate your spirit, and so that you do not forget to elevate your body.

La guarigione della sofferenza

Punta de Vacas, Mendoza, Argentina
4 maggio 1969

Se sei venuto ad ascoltare un uomo che si suppone trasmetta la saggezza, hai sbagliato strada, perché la saggezza non si trasmette né attraverso i libri né attraverso i discorsi; la vera saggezza sta nel fondo della tua coscienza, così come l'amore vero sta nel fondo del tuo cuore.

Se sei venuto spinto dai calunniatori e dagli ipocriti ad ascoltare quest'uomo con il fine di usare ciò che ascolti come argomento contro di

lui, hai sbagliato strada, perché quest'uomo non è qui per chiederti niente né per usarti, perché non ha bisogno di te.

Ascolti un pover'uomo che non conosce le leggi che reggono l'Universo, che non conosce le leggi della Storia, che ignora le relazioni che legano i popoli. Quest'uomo si dirige alla tua coscienza lontano dalle città e dalle loro malsane ambizioni. Là, nelle città, dove ogni giorno è un affanno troncato dalla morte, dove all'amore succede l'odio, dove al perdono segue la vendetta, là, nelle città degli uomini ricchi e poveri, là, negli immensi campi degli uomini, si è posato un manto di sofferenza e di tristezza.

Soffri quando il dolore morde il tuo corpo. Soffri quando la fame si impadronisce del tuo corpo. Ma non soffri solo per il dolore immediato o per la fame che il tuo corpo sente; soffri anche per le conseguenze delle malattie che colpiscono il tuo corpo.

Devi comprendere che la sofferenza è di due tipi; c'è una sofferenza che sorge in te a causa della malattia (e che può retrocedere grazie al progresso della scienza, così come la fame può retrocedere

grazie, invece, al trionfo della giustizia). E c'è un'altra sofferenza che non dipende dalla malattia del corpo ma che da essa deriva: se sei paralizzato, se non puoi vedere, se non puoi udire, soffri; tuttavia, anche se deriva dal tuo corpo, questa sofferenza è della tua mente.

C'è dunque un tipo di sofferenza che non può retrocedere di fronte al progresso della scienza né di fronte al progresso della giustizia. Questo tipo di sofferenza, che è strettamente legato alla tua mente, retrocede di fronte alla fede, di fronte alla gioia di vivere, di fronte all'amore. Devi sapere che questo tipo di sofferenza è sempre basato sulla violenza che si trova nella tua coscienza. Soffri perché temi di perdere ciò che hai, soffri per ciò che hai perduto o per ciò che disperi di poter raggiungere. Soffri perché non hai, o perché hai paura... Ecco i grandi nemici dell'uomo: la paura delle malattie, la paura della povertà, la paura della morte, la paura della solitudine. Queste sono tutte sofferenze proprie della tua mente; tutte denunciano la violenza interna, la violenza che esiste nella tua mente. Considera che questa violenza deriva sempre dal

desiderio. Quanto più violento è un uomo, tanto più grossolani sono i suoi desideri.

Vorrei raccontarti una storia accaduta molto tempo fa.

C'era un viaggiatore che doveva fare un lungo cammino. Così attaccò il suo cavallo al carro ed iniziò il viaggio; aveva un limite fisso di tempo per giungere alla sua lontana destinazione. Chiamò l'animale "Necessità" ed il carro "Desiderio"; chiamò una ruota "Piacere" e l'altra "Dolore". Il viaggiatore conduceva il suo carro ora a destra ora a sinistra, ma non perdeva mai di vista la sua meta. Quanto più velocemente procedeva il carro, tanto più rapidamente si muovevano le ruote del piacere e del dolore, che erano unite dallo stesso asse e trasportavano il carro del Desiderio. Poiché il cammino era molto lungo il nostro viaggiatore si annoiava: decise allora di decorare il carro adornandolo di ogni cosa bella, e così fece. Ma il carro del Desiderio quanto più fu coperto di ornamenti tanto più divenne pesante per la Necessità che lo trainava. Ed infatti nelle curve e sugli erti pendii il povero animale si accasciava, non potendo trascinare il carro del Desiderio.

E sulle strade sabbiose le ruote del Piacere e della Sofferenza affondavano. Un giorno il viaggiatore disperò di arrivare a destinazione perché il cammino era ancora molto lungo e la meta ancora molto lontana. Allora, quando scese la notte, decise di meditare; e mentre meditava udì il nitrito del suo cavallo. Compresa il messaggio che questo gli inviava e così, la mattina seguente, liberò il carro di tutti gli ornamenti, lo alleggerì di tutti i pesi, e quella stessa mattina, molto presto, cominciò a trottare con il suo animale, avanzando verso la sua destinazione. Ma il tempo che aveva perduto era ormai irrecuperabile. La notte seguente tornò a meditare e un nuovo avvertimento del suo amico gli fece comprendere che ora doveva affrontare un nuovo compito; e questo compito era doppiamente difficile perché significava il suo distacco, la perdita del suo attaccamento. Di buon mattino sacrificò il carro del Desiderio. E' certo che così facendo perse la ruota del Piacere; però, con essa, perse anche la ruota della Sofferenza. Montò in groppa all'animale della Necessità e cominciò a galoppare per le verdi praterie fino ad arrivare alla sua destinazione.

Considera come il desiderio ti può limitare. Ci sono desideri di differente qualità. Ci sono desideri grossolani e ci sono desideri elevati. Eleva il desiderio! Supera il desiderio! Purifica il desiderio! Così facendo dovrai sicuramente sacrificare la ruota del piacere ma con essa perderai anche la ruota della sofferenza.

La violenza nell'uomo, mossa dai desideri, non rimane racchiusa nella sua coscienza, come una malattia, ma agisce anche nel mondo degli altri uomini, si esercita sul resto degli esseri umani. Non credere che quando parlo di violenza io mi riferisca solo alla guerra ed alle armi con cui gli uomini distruggono gli uomini: questa è una forma di violenza fisica. C'è una violenza economica. La violenza economica è quella che ti fa sfruttare l'altro; eserciti violenza economica quando derubi l'altro, quando non sei più il fratello dell'altro ma un animale rapace nei confronti del tuo fratello. C'è anche una violenza razziale. Credi di non esercitare violenza quando perseguiti un altro perché è di razza differente dalla tua? Credi di non esercitare violenza quando lo diffami perché è di razza

differente dalla tua? C'è una violenza religiosa. Credi di non esercitare violenza quando non dai lavoro a qualcuno, o gli chiudi la porta in faccia, o lo allontani da te perché non è della tua religione? Credi di non essere violento quando rinchiami tra le sbarre della diffamazione chi non professa i tuoi principi? Quando lo costringi a rinchiudersi nella sua famiglia? Quando lo costringi a rinchiudersi tra i suoi cari perché non professa la tua religione? Ci sono poi altre forme di violenza, quelle imposte dalla morale filistea.

Tu vuoi imporre il tuo modo di vivere ad altri, tu devi imporre la tua vocazione ad altri... Ma chi ti ha detto che sei un esempio da seguire? Ma chi ti ha detto che puoi imporre ad altri un modo di vivere solo perché è quello che piace a te? Da dove viene lo stampo, da dove viene il modello perché tu voglia imporlo?... Questa è un'altra forma di violenza. Puoi porre fine alla violenza, in te e negli altri e nel mondo che ti circonda, unicamente con la fede interiore e la meditazione interiore. Le false soluzioni non possono porre termine alla violenza. Questo mondo sta per esplodere e non c'è modo di

porre termine alla violenza! Non cercare false vie d'uscita! Non c'è politica che possa risolvere questa folle ansia di violenza. Nel pianeta non c'è partito né movimento che possa porre termine alla violenza. Con false soluzioni non è possibile estirpare la violenza che è nel mondo... Mi dicono che i giovani, alle più diverse latitudini, cercano false vie d'uscita per liberarsi della violenza e della sofferenza interiore e si rivolgono alla droga come ad una soluzione. Non cercare false vie d'uscita per porre termine alla violenza.

Fratello mio: segui regole semplici, come sono semplici queste pietre, questa neve e questo sole che ci benedice. Porta la pace in te e portala agli altri. Fratello mio, là nella storia c'è l'essere umano che mostra il volto della sofferenza: guarda quel volto pieno di sofferenza... ma ricorda che è necessario andare avanti, che è necessario imparare a ridere e che è necessario imparare ad amare.

A te, fratello mio, lancio questa speranza; questa speranza di gioia, questa speranza di amore affinché tu elevi il tuo cuore ed elevi il tuo spirito, ed affinché non dimentichi di elevare il tuo corpo.

Die heilung vom leiden

Punta de Vacas, Mendoza, Argentinien

4. Mai 1969

Wenn du gekommen bist, um einen Menschen anzuhören, von dem man behauptet, er vermittele die Weisheit, so hast du den falschen Weg gewählt; denn wirkliche Weisheit lässt sich nicht durch Bücher oder Reden vermitteln. Die wirkliche Weisheit liegt in der Tiefe deines Bewusstseins, so wie die wahre Liebe in der Tiefe deines Herzens ruht.

Wenn du gekommen bist, aufgestachelt von Verleumdern und Heuchlern, um diesen Menschen anzuhören, nur damit dir das, was du hörst, später als Argument gegen ihn dienen

kann, so hast du den falschen Weg gewählt. Denn dieser Mensch ist weder hier, um irgendetwas von dir zu verlangen, noch, um dich auszunutzen, denn er braucht dich nicht.

Du hörst einem Menschen zu, der die Gesetze nicht kennt, die das Universum regieren, der nichts von den Gesetzen der Geschichte und den Beziehungen, die unter den Völkern herrschen, weiß. Dieser Mensch wendet sich – weit weg von den Städten und ihrem krankhaften Ehrgeiz – an dein Bewusstsein. Dort in den Städten, wo jeder Tag ein Streben bedeutet, das vom Tod vereitelt wird, wo Hass der Liebe folgt und Rache der Vergebung; dort in den Städten der Armen und Reichen, dort auf den weiten Feldern der Menschen, hat sich ein Schleier des Leidens und der Traurigkeit ausgebreitet.

Du leidest, wenn der Schmerz an deinem Körper nagt. Du leidest, wenn der Hunger sich deines Körpers bemächtigt. Aber du leidest nicht nur an den unmittelbaren Schmerzen deines Körpers, nicht nur am Hunger, den dein Körper empfindet. Du leidest gleichermaßen an den Folgen der Krankheiten deines Körpers.

Du musst zwei Arten von Leiden unterscheiden: einerseits das Leiden, das in dir aufgrund der Krankheit entsteht – und dieses Leiden geht dank dem Fortschritt der Wissenschaft zurück, ebenso wie der Hunger zurückgehen kann, wenn Gerechtigkeit herrscht. Es gibt andererseits eine Art von Leiden, die nicht von den Krankheiten deines Körpers abhängt, sondern sich von ihnen herleitet: Wenn du körperlich behindert bist, wenn du nicht sehen oder hören kannst, so leidest du. Aber obwohl sich dieses Leiden von deinem Körper ableitet oder von den Krankheiten deines Körpers, so entspringt es doch eigentlich deinem Geist.

Es gibt eine Art von Leiden, das weder aufgrund des Fortschritts der Wissenschaft noch aufgrund des Fortschritts der Gerechtigkeit zurückgehen kann. Diese Art von Leiden, das ausschließlich in deinem Geist ist, geht aufgrund des Glaubens zurück, aufgrund der Lebensfreude, aufgrund der Liebe. Du musst wissen, dass dieses Leiden immer aus der Gewalt stammt, die es in deinem eigenen Bewusstsein gibt. Du leidest, weil du das zu verlieren fürchtest, was du besitzt,

oder weil du bereits etwas verloren hast oder weil du etwas verzweifelt zu erreichen suchst. Du leidest, weil du etwas nicht haben kannst oder weil du ganz allgemein Angst hast ... Das sind die großen Feinde des Menschen: die Angst vor der Krankheit, die Angst vor der Armut, die Angst vor dem Tod, die Angst vor der Einsamkeit. All das sind Leiden deines Geistes selbst. Sie alle verraten die innere Gewalt, die Gewalt, die in deinem Geist vorhanden ist. Beachte, dass sich diese Gewalt immer aus dem Verlangen herleitet. Je gewalttätiger ein Mensch ist, desto niedriger ist sein Verlangen.

Ich möchte dir eine Geschichte erzählen, die sich vor langer Zeit ereignet hat:

Es lebte einmal ein Reisender, der eine lange Reise machen musste. Zu diesem Zweck spannte er sein Tier vor einen Wagen und machte sich auf den langen Weg zu einem weit entfernten Ziel. Seine Zeit aber war begrenzt. Das Tier nannte er “Bedürfnis”, den Wagen “Verlangen”, ein Rad nannte er “Lust” und das andere “Schmerz”. So lenkte der Reisende seinen Wagen nach links und nach rechts, behielt dabei aber immer

die Richtung auf sein Ziel bei. Je schneller der Wagen fuhr, desto schneller bewegten sich auch die Räder der Lust und des Schmerzes, denn beide waren ja durch dieselbe Achse verbunden und trugen den Wagen des Verlangens. Da die Reise sehr lang war, langweilte sich unser Reisender. So beschloss er, den Wagen zu schmücken, ihn mit vielen hübschen Dingen zu verzieren, was er dann auch tat. Aber je mehr er den Wagen des Verlangens schmückte, desto schwerer wurde er für das Bedürfnis, so dass das arme Tier schließlich von den Kurven und steilen Anhöhen ganz erschöpft war und den Wagen des Verlangens nicht mehr ziehen konnte. Auf den sandigen Wegen versanken die Räder der Lust und des Leidens in den Boden. Eines Tages verzweifelte der Reisende, da der Weg sehr lang war und sein Ziel noch sehr weit entfernt lag. In dieser Nacht beschloss er, über das Problem nachzusinnen. Und als er das tat, hörte er seinen alten Freund wiehern, und er verstand diese Botschaft. Am nächsten Morgen entfernte er allen Schmuck von dem Wagen, erleichterte ihn von seinem Gewicht und versetzte in der Früh

sein Tier in Trab und begann, sich so seinem Ziel zu nähern. Doch er hatte er bereits Zeit verloren, die nicht mehr aufzuholen war. In der folgenden Nacht sann er wiederum nach und verstand jetzt durch einen erneuten Hinweis seines Freundes, dass er eine doppelt so schwierige Aufgabe vollbringen musste, da sie nämlich Verzicht bedeutete. Im Morgengrauen opferte er den Wagen des Verlangens. Indem er das tat, verlor er zwar das Rad der Lust, aber mit ihm verlor er auch das Rad des Leidens. Er stieg auf den Rücken des Tieres Bedürfnis und begann, durch die grünen Wiesen zu galoppieren, bis er sein Ziel erreichte.

Beachte, wie dich das Verlangen in die Enge treiben kann. Aber es gibt Verlangen von unterschiedlicher Qualität. Es gibt niedrigere Verlangen und es gibt höhere Verlangen. Erhebe das Verlangen, überwinde das Verlangen, reinige das Verlangen! Damit wirst du zwar gewiss das Rad der Lust opfern müssen, doch gleichzeitig auch das Rad des Leidens.

Die Gewalt im Menschen, die durch das Verlangen entsteht, bleibt nicht nur als Krankheit

in seinem Bewusstsein zurück, sondern sie hat Auswirkungen auf die Welt der anderen – sie wird gegen den Rest der Menschen ausgeübt. Glaube nicht, dass ich mich nur auf die bewaffnete Auseinandersetzung im Krieg beziehe, in welcher einige Menschen andere in Stücke reißen, wenn ich von Gewalt spreche. Das ist eine Form der körperlichen Gewalt. Es gibt eine wirtschaftliche Gewalt: Die wirtschaftliche Gewalt ist die, die dich dazu treibt, den anderen auszubeuten. Die wirtschaftliche Gewalt kommt zustande, wenn du den anderen bestiehlst, wenn du nicht mehr der Bruder des anderen bist, sondern zum Raubvogel für deinen Bruder wirst. Es gibt auch eine rassistische Gewalt: Glaubst du, dass du keine Gewalt ausübst, wenn du den anderen verfolgst, nur weil er einer anderen Ethnie angehört? Glaubst du, dass du keine Gewalt ausübst, wenn du ihn verleumdest, weil er einer anderen Ethnie angehört? Es gibt eine religiöse Gewalt: Glaubst du, dass du keine Gewalt ausübst, wenn du jemandem keine Arbeit gibst oder ihm die Türe verschließt oder aber ihm kündigst, weil er nicht deiner Religion angehört?

Glaubst du, es ist keine Gewalt, wenn du jemanden, der deine Konfession nicht teilt, durch Verleumdung einschließt; ihn in seiner Familie, bei den Menschen, die er liebt, einschließt, nur weil er mit deiner Religion nicht übereinstimmt? Es gibt weitere Formen von Gewalt, die in der Philistermoral begründet sind. Du möchtest anderen deine Lebensform aufzwingen, du glaubst, anderen deine Berufung aufzwingen zu müssen ... Aber wer hat dir gesagt, dass du ein Vorbild bist, dem man folgen müsse? Wer hat dir gesagt, dass du anderen eine Lebensform aufzwingen kannst, nur weil sie dir gefällt? Wo ist das Modell, wo ist das Vorbild, nach dem du es aufzwingst? ... Auch das ist eine Form von Gewalt. Die Gewalt in dir, in den anderen und in der Welt um dich herum kannst du nur durch den inneren Glauben und die innere Meditation beenden. Es gibt keine falschen Türen, um die Gewalt zu beenden. Diese Welt ist im Begriff auseinander zu bersten, und es gibt keinen Weg, um der Gewalt ein Ende zu bereiten! Suche keine falschen Türen! Es gibt keine Politik, die diesen wahnsinnigen Drang nach Gewalt verhindern

könnte. Es gibt keine Partei oder Bewegung auf diesem Planeten, welche die Gewalt aufzuhalten in der Lage wäre. Es gibt keine falschen Auswege für die Gewalt in der Welt ... Man sagt mir, junge Menschen auf verschiedenen Erdteilen seien auf der Suche nach falschen Auswegen, um sich von Gewalt und innerem Leiden zu befreien. Sie suchen die Droge als Lösung. Suche keine falschen Türen, um die Gewalt zu beenden.

Mein Bruder, beachte einfache Gebote, die so einfach sind wie diese Steine und dieser Schnee und diese Sonne, die uns segnet. Trage Frieden in dir und trage ihn zu den anderen. Mein Bruder, dort in der Geschichte ist der Mensch und zeigt das Gesicht des Leidens, schau dieses Gesicht des Leidens an ... Aber denke daran, dass es nötig ist, voranzuschreiten, dass es nötig ist, lachen zu lernen, und dass es nötig ist, lieben zu lernen.

Dir, mein Bruder, werfe ich diese Hoffnung entgegen – diese Hoffnung auf Freude, diese Hoffnung auf Liebe, damit du dein Herz und deinen Geist erhebst und damit du nicht versäumst, deinen Körper zu erheben.

A cura do sofrimento

Punta de Vacas, Mendoza, Argentina
4 de maio de 1969

Se vieste escutar um homem de quem se supõe que transmite a sabedoria, enganaste-te no caminho, porque a real sabedoria não se transmite por meio de livros nem de arengas; a real sabedoria está no fundo da tua consciência como o amor verdadeiro está no fundo do teu coração.

Se vieste empurrado pelos caluniadores e os hipócritas para escutar este homem, a fim de que o que escutas te sirva depois como argumento contra ele, enganaste-te no caminho, porque este homem não está aqui para te pedir nada, nem para te usar, porque não precisa de ti.

Escutas um homem desconhecedor das leis que regem o Universo, desconhecedor das leis da História, ignorante das relações que regem os povos. Este homem dirige-se à tua consciência a muita distância das cidades e das suas ambições enfermas. Lá nas cidades, onde cada dia é um afã truncado pela morte, onde ao amor sucede o ódio, onde ao perdão sucede a vingança; lá nas cidades dos homens ricos e pobres; lá nos imensos campos dos homens, pousou um manto de sofrimento e de tristeza.

Sofres quando a dor morde o teu corpo. Sofres quando a fome se apodera do teu corpo. Mas não sofres só pela dor imediata do teu corpo, pela fome do teu corpo. Sofres também pelas consequências das enfermidades do teu corpo.

Deves distinguir dois tipos de sofrimento. Há um sofrimento que se produz em ti mercê da doença (e esse sofrimento pode retroceder graças ao avanço da ciência, assim como a fome pode retroceder, mas graças ao império da justiça). Há outro tipo de sofrimento que não depende da doença do teu corpo, mas que deriva dela: se estás paralisado, se não podes ver, ou se não

ouves, sofres; mas ainda que este sofrimento derive do corpo, ou das doenças do teu corpo, tal sofrimento é da tua mente.

Há um tipo de sofrimento que não pode retroceder face ao avanço da ciência nem face ao avanço da justiça. Esse tipo de sofrimento, que é estritamente da tua mente, retrocede face à fé, face à alegria de viver, face ao amor. Deves saber que este sofrimento está sempre baseado na violência que há na tua própria consciência. Sofres porque temes perder o que tens, ou pelo que já perdeste, ou pelo que desesperas por alcançar. Sofres porque não tens, ou porque sentes temor em geral... Eis os grandes inimigos do homem: o temor à doença, o temor à pobreza, o temor à morte, o temor à solidão. Todos estes são sofrimentos próprios da tua mente; todos eles denunciam a violência interna, a violência que há na tua mente. Repara que essa violência deriva sempre do desejo. Quanto mais violento é um homem, mais grosseiros são os seus desejos.

Gostaria de te propor uma história que aconteceu há muito tempo.

Existiu um viajante que teve de fazer uma longa travessia. Então, atou o seu animal a uma carroça e empreendeu uma longa marcha rumo a um longínquo destino e com um limite fixo de tempo. Ao animal chamou-lhe Necessidade, à carroça Desejo, a uma roda chamou-lhe Prazer e à outra, Dor. Assim então, o viajante levava a sua carroça para a direita e para a esquerda, mas sempre rumo ao seu destino. Quanto mais velozmente andava a carroça, mais rapidamente se moviam as rodas do Prazer e da Dor, ligadas como estavam pelo mesmo eixo e transportando como estavam a carroça do Desejo. Como a viagem era muito longa, o nosso viajante aborrecia-se. Decidiu então decorá-la, ornamentá-la com muitas belezas, e assim foi fazendo. Porém, quanto mais embelezou a carroça do Desejo mais pesado se tornou para a Necessidade. De tal maneira que nas curvas e nas encostas empinadas, o pobre animal desfalecia, não podendo arrastar a carroça do Desejo. Nos caminhos arenosos as rodas do Prazer e do Sofrimento enterravam-se no solo. Assim, desesperou um dia o viajante porque era muito longo o caminho e estava muito longe do

seu destino. Decidiu meditar sobre o problema nessa noite e, ao fazê-lo, escutou o relincho do seu velho amigo. Compreendendo a mensagem, na manhã seguinte desbaratou a ornamentação da carroça, aliviou-a dos seus pesos e muito cedo levou o seu animal a trote, avançando rumo ao seu destino. No entanto, tinha perdido um tempo que já era irrecuperável. Na noite seguinte, voltou a meditar e compreendeu, por um novo aviso do seu amigo, que tinha agora de acometer uma tarefa duplamente difícil porque significava o seu desprendimento. Muito de madrugada, sacrificou a carroça do Desejo. É certo que ao fazê-lo perdeu a roda do Prazer, mas com ela também a roda do Sofrimento. Montou o animal da Necessidade e, em cima do seu lombo, meteu-se a galope pelas verdes pradarias até chegar ao seu destino.

Repara como o desejo te pode encurralar. Há desejos de diferente qualidade. Há desejos mais gosseiros e há desejos mais elevados. Eleva o desejo, supera o desejo, purifica o desejo, que haverás certamente de sacrificar com isso a roda do prazer, mas também a roda do sofrimento.

A violência no homem, movida pelos desejos, não fica só como doença na sua consciência, antes atua no mundo dos outros homens, exercitando-se com o resto das pessoas. Não creias que falo de violência referindo-me apenas ao facto armado da guerra, em que uns homens destroçam outros homens. Essa é uma forma de violência física. Há uma violência económica: a violência económica é aquela que te faz explorar outra pessoa; a violência económica dá-se quando roubas outra pessoa, quando já não és irmão do outro, mas sim ave de rapina para o teu irmão. Há, além disso, uma violência racial: achas que não exercitas a violência quando persegues outra pessoa que é de uma raça diferente da tua, achas que não exerces violência quando a difamas por ser de uma raça diferente da tua? Há uma violência religiosa: achas que não exercitas a violência quando não dás trabalho, ou fechas as portas, ou despedes alguém, por não ser da tua mesma religião? Achas que não é violência cercar aquele que não comunga os teus princípios por meio da difamação; cercá-lo na sua família, cercá-lo entre a sua gente querida, porque não comunga a tua

religião? Há outras formas de violência que são as impostas pela moral filisteia. Tu queres impor a tua forma de vida a outro, tu deves impor a tua vocação a outro... mas quem te disse que és um exemplo que se deve seguir? Quem te disse que podes impor uma forma de vida porque a ti te apraz? Onde está o molde e onde está o tipo para que tu o imponhas?... Eis outra forma de violência. Só podes acabar com a violência em ti e nos outros e no mundo que te rodeia pela fé interior e pela meditação interior. Não há falsas portas para acabar com a violência. Este mundo está prestes a explodir e não há forma de acabar com a violência! Não procures falsas portas! Não há política que possa solucionar este afã de violência enlouquecido. Não há partido nem movimento no planeta que possa acabar com a violência no mundo... Dizem-me que os jovens em diferente latitudes estão a procurar falsas portas para sair da violência e do sofrimento interior. Procuram a droga como solução. Não procures falsas portas para acabar com a violência.

Irmão meu: cumpre com mandamentos simples, como são simples estas pedras e esta

neve e este sol que nos bendiz. Leva a paz em ti e leva-a aos outros. Irmão meu: além, na História, está o ser humano mostrando o rosto do sofrimento, olha esse rosto do sofrimento... mas recorda que é necessário seguir adiante e que é necessário aprender a rir e que é necessário aprender a amar.

A ti, irmão meu, lanço esta esperança, esta esperança de alegria, esta esperança de amor, para que eleves o teu coração e eleves o teu espírito, e para que não te esqueças de elevar o teu corpo.

La guérison de la souffrance

Punta de Vacas, Mendoza, Argentine,
4 mai 1969

Si tu es venu écouter un homme supposé transmettre la sagesse, tu t'es trompé de chemin car la réelle sagesse ne se transmet ni par les livres, ni par les discours ; la réelle sagesse est au fond de ta conscience comme l'amour véritable est au fond de ton cœur. Si tu es venu, poussé par les calomniateurs et les hypocrites, écouter cet homme pour utiliser ce que tu écoutes comme argument contre lui, tu t'es trompé de chemin ; en effet, cet homme n'est pas ici pour te demander quoi que ce soit, ni pour t'utiliser car il n'a pas besoin de toi.

Tu écoutes un homme qui ne connaît pas les lois qui régissent l'Univers, qui ne connaît pas les lois de l'Histoire et qui ignore les relations régissant les peuples. Très loin des villes et de leurs ambitions malsaines, cet homme s'adresse à ta conscience.

Là-bas, dans les villes où chaque jour est un élan brisé par la mort, où la haine succède à l'amour, où la vengeance succède au pardon, là-bas, dans les villes des hommes riches et pauvres, là-bas dans les immenses espaces des hommes, s'est posé un voile de souffrance et de tristesse.

Tu souffres quand la douleur mord ton corps. Tu souffres quand la faim s'empare de ton corps. Mais tu ne souffres pas seulement à cause de la faim et de la douleur immédiate de ton corps. Tu souffres aussi des conséquences des maladies de ton corps.

Tu dois distinguer deux types de souffrance. Il existe un type de souffrance qui est produite en toi par la maladie (et cette souffrance peut reculer grâce au progrès de la science, de même que la faim peut reculer grâce au règne de la justice). Il y a un autre type de souffrance qui ne dépend

pas de la maladie de ton corps, mais en découle : si tu es infirme, si tu ne peux pas voir ou entendre, tu souffres ; mais, même si cette souffrance découle de ton corps ou de ses maladies, cette souffrance est celle de ton mental.

Il existe une forme de souffrance qui ne peut reculer ni avec le progrès de la science, ni avec celui de la justice. Cette souffrance, strictement liée à ton mental, recule devant la foi, devant la joie de vivre, devant l'amour. Tu dois savoir que cette souffrance est toujours basée sur la violence qui se trouve dans ta conscience. Tu souffres par crainte de perdre ce que tu as ou à cause de ce que tu as déjà perdu ou pour ce que tu désespères d'atteindre. Tu souffres de ce que tu n'as pas ou parce que tu ressens de la peur en général... Voilà les grands ennemis de l'homme : la peur de la maladie, la peur de la pauvreté, la peur de la mort, la peur de la solitude. Toutes ces souffrances sont propres à ton mental. Toutes révèlent la violence intérieure, la violence présente dans ton mental. Remarque comment cette violence découle toujours du désir. Plus un homme est violent, plus ses désirs sont grossiers.

Je voudrais te raconter une histoire qui arriva il y a très longtemps.

Il était une fois un voyageur qui devait parcourir un très long chemin. Il attela donc son animal à un chariot et entreprit un long périple vers une destination lointaine, ne disposant pour cela que d'un temps limité. Il appela l'animal Nécessité, le chariot Désir, l'une des deux roues Plaisir et l'autre Douleur. Et le voyageur menait ainsi son chariot, tantôt à droite, tantôt à gauche, mais toujours vers son destin. Plus le chariot allait vite, plus les roues du plaisir et de la douleur reliées par le même essieu et portant le chariot du Désir, tournaient rapidement. Comme le voyage était très long, notre voyageur s'ennuyait. Il décida alors de décorer son chariot en le parant de beaux atours, et c'est ainsi qu'il fit. Mais plus il embellissait le chariot du Désir, plus celui-ci devenait lourd pour la Nécessité. Dans les virages et les pentes raides, le pauvre animal défaillait, ne pouvant plus traîner le chariot du Désir. Sur les chemins sablonneux, les roues du Plaisir et de la Souffrance s'enfonçaient dans le sol. Un jour, le voyageur désespéra car le

chemin était très long et il se trouvait encore très loin de sa destination. Cette nuit-là, il décida de méditer sur le problème et, ce faisant, il entendit le hennissement de son vieil ami. Comprenant le message, il ôta dès le lendemain matin les ornements du chariot, l'allégeant de tout son poids. Très tôt le matin, il remit alors son animal au trot, avançant vers son destin. Il avait perdu néanmoins un temps désormais irrécupérable. La nuit suivante, il médita encore une fois et comprit, grâce à un nouvel avertissement de son ami, qu'il devait à présent entreprendre une tâche deux fois plus difficile car il s'agissait de son détachement. À l'aube, il sacrifia le chariot du Désir. Il est vrai que, ce faisant, il perdit la roue du Plaisir, mais avec elle il perdit aussi la roue de la Souffrance. Il monta sur le dos de l'animal Nécessité et entama le galop à travers les vertes prairies vers son destin.

Regarde comment le désir peut te coincer. Il y a des désirs de différentes qualités. Certains désirs sont grossiers, d'autres plus élevés. Élève le désir ! Dépasse le désir ! Purifie le désir ! Tu devras alors certainement sacrifier la roue

du plaisir, mais tu perdras aussi celle de la souffrance.

Chez l'homme, la violence mue par les désirs ne reste pas seulement dans sa conscience, comme une maladie, mais elle agit aussi dans le monde des hommes ; elle s'exerce sur les autres personnes. Lorsque je parle de violence, ne crois pas que je me réfère uniquement à la guerre ou aux armes avec lesquelles les hommes détruisent d'autres hommes. Ceci est une forme de violence physique. Il y a aussi une violence économique : celle qui te fait exploiter l'autre. La violence économique s'exerce quand tu voles autrui, quand tu n'es plus son frère, mais au contraire quand tu deviens un rapace pour lui. Il y a aussi une violence raciale : crois-tu ne pas exercer la violence quand tu persécutes quelqu'un d'une race différente de la tienne ? Crois-tu ne pas exercer la violence quand tu le diffames parce qu'il est d'une race différente de la tienne ? Il y a une violence religieuse : crois-tu ne pas exercer la violence quand tu ne donnes pas de travail à quelqu'un, que tu lui fermes les portes ou que tu le licencies parce qu'il n'est pas de la même religion

que toi ? Crois-tu que ce n'est pas de la violence lorsque tu enfermes en le diffamant celui qui ne communie pas avec tes principes, lorsque tu l'enfermes dans sa famille ou parmi ceux qui lui sont chers, parce qu'il ne partage pas ta religion ? Il y a d'autres formes de violence comme celles imposées par la morale des philistins. Tu veux imposer ta manière de vivre à autrui, tu te dois de lui imposer ta vocation... Mais qui t'a dit que tu étais un exemple à suivre ? Qui t'a dit que tu pouvais imposer une façon de vivre parce qu'elle te plaît ? Où est le moule et où est le prototype pour que tu l'imposes ?... Voici une autre forme de violence.

C'est uniquement par la foi intérieure et la méditation intérieure que tu peux en finir avec la violence en toi, chez les autres et dans le monde qui t'entoure. Il n'y a pas de fausses échappatoires pour en finir avec la violence. Ce monde est sur le point d'exploser, et il n'y a pas moyen de mettre un terme à la violence. Ne cherche pas de fausses solutions ! Il n'existe pas de politique capable de résoudre cette soif insensée de violence. Il n'existe ni parti, ni mouvement

sur la planète qui puisse mettre un terme à la violence. Il n'existe pas de fausses solutions à la violence dans le monde... On me dit que les jeunes, sous différentes latitudes, cherchent de fausses solutions pour sortir de la violence et de la souffrance intérieure et qu'ils se tournent vers la drogue. Ne cherche pas de fausses solutions pour en finir avec la violence.

Mon frère ! Suis des règles simples comme sont simples ces pierres, cette neige et ce soleil qui nous bénit. Porte la paix en toi et apporte-la aux autres. Mon frère ! Là, dans l'Histoire, il y a l'être humain qui arbore le visage de la souffrance. Regarde ce visage plein de souffrance... Mais rappelle-toi qu'il est nécessaire d'aller de l'avant, qu'il est nécessaire d'apprendre à rire et qu'il est nécessaire d'apprendre à aimer.

À toi, mon frère, je lance cet espoir, cet espoir de joie, cet espoir d'amour, afin que tu élèves ton cœur et que tu élèves ton esprit, et afin que tu n'oublies pas d'élever ton corps.

A szenvedés gyógyítása

Punta de Vacas, Mendoza, Argentína,
1969. május 4.

Ha azért jöttél ide, hogy meghallgass egy olyan embert, aki vélhetően átadja neked a bölcsességet, akkor téves úton jársz, mert az igazi bölcsesség sem könyveken, sem beszédeken keresztül nem adható át. Az igazi bölcsesség a tudatod mélyén rejlik, ahogy az igazi szeretet a szíved mélyén található.

Ha a rágalmazók és képmutatók ösztönzésére jöttél ide, azért, hogy meghallgasd ezt az embert, és az itt elhangzottakat felhasználd ellené, nos, tudnod kell, hogy téves úton jársz, mert ez az ember nem azért van itt, hogy bármit is kérjen tőled, vagy hogy kihasználjon téged, hiszen nincs szüksége rád.

Egy olyan embert hallgatsz most, aki nem ismeri a világegyetem felett uralkodó törvényeket, nem ismeri a történelem törvényeit, sem a népeket irányító kapcsolatrendszereket. Ez az ember a te lelkiismeretedhez fordul, távol a városoktól és azok beteges törekvéseinél. Ott, a városokban, ahol minden egyes nap egy, a halál által félbeszakított törekvés, ahol a szeretetet gyűlölet követi, a megbocsátást pedig bosszúállás, ott, a gazdagok és szegények városaiban, az emberek tágas mezőire a szomorúság és a szenvedés fátyla borul.

Szenvedsz, amikor testedet fájdalom kínozza. Szenvedsz, amikor testedet az éhség mardossa. De nem csak a közvetlen testi fájdalmak, vagy a testeden eluralkodó éhség miatt szenvedsz, hanem tested betegségeinek következményei miatt is.

Kétféle szenvedést kell megkülönböztetned. Létezik olyan szenvedés, amely a betegségek miatt alakul ki (és a szenvedésnek ez a fajtája a tudomány fejlődésének köszönhetően meghátrálhat, ahogy az éhezés is visszaszorulhat, ha igazságosság uralkodik). Létezik egy másik fajta szenvedés, amely nem a tested betegségeitől függ, mégis azok következménye: ha mozgássérült vagy, ha nem látsz

vagy nem hallasz, szenvedsz. És bár ez a szenvedés látszólag a testedből vagy annak betegségeiből származik, valójában szellemi eredetű.

Létezik olyan szenvedés is, melyet még a tudomány és az igazságosság fejlődése sem tud visszaszorítani. Ez a szenvedés, mely kizárolag a szellemedből ered, a hit, az életöröm és a szeretet előtt hátrál meg. Tudnod kell, hogy ennek a szenvedésnek az alapja minden esetben a saját tudatodban lévő erőszak. Szenvedsz, mert félsz, hogy elveszíted, amid van, vagy mert valamit már elveszítettél, vagy valamit kétségbessen el akarsz érni. Szenvedsz, mert valamiben hiányt szenvedsz, vagy általános félelmet érzel... Íme az ember nagy ellenségei: a félelem a betegségtől, a félelem a szegénységtől, a félelem a haláltól és a félelem a magánytól. Ezek mind a szellemmed szenvedései; ezek mind a szellemedben lévő erőszakról árulkodnak. Figyeld meg, hogy ez az erőszak mindig a vágyból származik! Minél erőszakosabb egy ember, annál alantasabbak a vágyai.

Szeretnék elmondani neked egy nagyon régi történetet:

Volt egyszer egy vándor, aki hosszú utazás előtt állt. Így hát szekér elé fogta a lovát, és nekivágott a

hosszú útnak egy távoli cél felé, melynek eléréséhez meghatározott idő állt rendelkezésére. Lovát elnevezte „Szükségnek”, szekerét „Vágynak”, az egyik kereket „Élvezetnek”, a másikat pedig „Fájdalomnak”. A vándor tehát hajtotta a szekerét jobbra, balra, mindig az úticélja felé tartva. Minél gyorsabban haladt a szekér, annál gyorsabban forogtak az Élvezet és a Fájdalom kerelei, hiszen egyazon tengelyhez voltak rögzítve, és vitték a Vágy szekerét.

Mivel az utazás nagyon hosszú volt, vándorunk elunta magát. Ezért aztán úgy döntött, hogy mindenféle szépséggel feldíszíti a szekerét. Úgy is tett. Ám minél díszesebb lett a Vágy szekere, annál nehezebb lett a Szükség számára. Így a kanyarokban és a meredek hegyoldalakon a szegény állat teljesen kimerült, és nem tudta tovább húzni a Vágy szekerét. A homokos utakon az Élvezet és a Szenvedés kerelei a talajba mélyedtek. Így a vándor egy napon kétségbeesett, mert az út nagyon hosszú volt, ő pedig messze volt még a céljától. Azon az estén úgy döntött, végiggondolja a problémát, és ekkor meghallotta öreg barátja nyerítését. Megértette az üzenetet, és másnap reggel leszedte a díszeket,

megfosztotta a szekeret a nehéz súlyoktól, és a lovát ügetésre fogva, nagyon korán elindult úticélja felé. Addigra azonban már pótolhatatlan időt veszített. Aznap este ismét elmélkedett a problémán, és barátja újabb figyelmeztetésből megértette, hogy ezúttal kétszerre nehezebb feladat vár rá, mely lemondást jelent. Pirkadatkor feláldozta a Vágynak szekerét. Igaz, ezzel elvesztette az Élvezet kerekét, de vele együtt a Szenvedés kereke is odaveszett. A Szükség hátára szállt, és addig lovagolt a zöld mezőkön át, amíg el nem érte úticélját.

Figyeld meg, hogyan tud sarokba szorítani a vágy! Különféle minőségű vágyak léteznek: alantasabb és magasztosabb vágyak. Emeld fel a vágyat, győzd le a vágyat, tisztítsd meg a vágyat! Így bizonyára fel kell áldoznod az élvezet kerekét, ám ugyanakkor a szenvedés kerekét is feláldozod.

Az emberben lévő erőszak, ami a vágyból származik, nem marad pusztán a tudat betegsége, hanem mások világára is hatással van, és a többi ember ellen fordul. Ne hidd, hogy amikor erőszakról beszélek, csak a fegyveres háborúkra gondolok, ahol egymást ölik az emberek. Ez a fizikai erőszak egy formája.

Létezik gazdasági erőszak: a gazdasági erőszak arra ösztönöz, hogy kiszákmányolj másokat; gazdasági erőszak, ha meglopopod a másikat, ha már nem vagy testvére a másiknak, hanem ragadozómadárrá válsz a testvéred számára.

Ezen kívül van faji erőszak is: azt hiszed talán, nem gyakorolsz erőszakot, amikor üldözöd a másikat csak azért, mert nem a te fajtádból való? Azt hiszed talán, hogy nem alkalmazol erőszakot, amikor rágalmazod őt, mert nem a te fajtához tartozik?

Létezik vallási erőszak is: gondolod, hogy nem erőszak az, amikor mentagadod a munkalehetőséget valakitől, bezárod előtte az ajtót, vagy elbocsájtod, mert nem ugyanazt a vallást követi, amelyiket te? Gondolod, hogy nem erőszak az, amikor rágalmazással kirekesztesz valakit, aki nem osztja a nézeteidet, kirekeszted őt a családjával és a barátaival együtt, csupán azért, mert nem osztja a te vallási nézeteidet?

Vannak még az erőszaknak más formái is, melyeket a filiszteusi erkölcs gyakorol. A saját életstílusodat, a saját hivatásodat akarod ráerőltetni másokra. De ki mondta neked, hogy te követésre

méltó példa vagy? Ki mondta neked, hogy egy életformát rákényszeríthetsz másra csak azért, mert neked tetszik? Hol van az a minta, hol van az a példakép, amit mindenki ráérőltethetsz?... Ez tehát az erőszak egy másik formája.

A benned, a többiekben és a környezetedben lévő erőszakot csak a belső hit és elmélkedés révén tudod legyőzni. Nincsenek hamis kiutak, hogy véget vessünk az erőszaknak. Hamis utakon nem lehet kijutni az erőszakból. A mai világ pattanásig feszült, és nincs mód arra, hogy véget vessünk az erőszaknak! Ne keress hamis kiutakat! Nincs olyan politika, mely képes lenne legyőzni ezt az eszelős késztetést az erőszakra. Nem létezik a világon olyan párt, olyan mozgalom, amely képes volna megállítani az erőszakot. Nincsenek hamis kiutak az erőszakból... Azt beszélik, a fiatalok a világ különböző pontjain hamis kiutakat keresnek, hogy megszabaduljanak az erőszaktól és a belső szenvedéstől. A kábítószerben keresik a megoldást. Ne keress hamis kiutat az erőszak legyőzéséhez!

Testvérem, egyszerű parancsolatokat kövess, ahogy egyszerűek ezek a kövek, ez a hó és ez a Nap

is, mely megáld minket. Hordozd magadban a békét, és vidd el másoknak! Testvérem, a történelemben az emberi lény megmutatja a szennedés arcát, nézd a szennedés arcát... de ne feledd, hogy tovább kell menni, hogy meg kell tanulni nevetni, és meg kell tanulni szeretni!

Testvérem, eléd dobom ezt a reményt, az örööm reményét, a szeretet reményét, azért, hogy felemeld a szíved, és felemeld a szelmed, és ne mulaszd el a testedet is felemelni.

Uzdravení od utrpení

Punta de Vacas, Mendoza, Argentina,
4. května 1969

Jestli jsi přišel poslouchat člověka, o kterém se předpokládá, že předává moudrost, tak sis spletl cestu, protože opravdová moudrost se nepředává ani pomocí knih, ani pomocí proslovů. Ta skutečná moudrost je v hloubce tvého vědomí, stejně jako pravá láska je v hloubce tvého srdce.

Jestli jsi přišel popohnán pomlouvači a pokrytcí poslouchat tohoto muže, abys pak použil to, co jsi slyšel, proti němu, tak sis také spletl cestu, protože tento muž tady není ani proto, aby tě o něco žádal, ani proto, aby tě využil, protože tě nepotřebuje.

Posloucháš muže, který nezná zákony, které řídí vesmír, který nezná zákony historie, který nemá

ponětí o vztazích, které vládnou národům světa. Vysoko v těchto horách, daleko od měst a jejich choré ctižádosti, se tento muž obrací k tvému vědomí. Ta města, kde každý den je zápasem, nadějí náhle ukončenou smrtí, kde po lásce přichází zášť, kde odpuštění je následováno pomstou, ta města bohatých a chudých, ta obrovská lidská pole pokryl plášť utrpení a žalu.

Trpíš, když bolest svírá tvé tělo. Trpíš, když se hlad zmocňuje tvého těla. Ale netrpíš jen bezprostřední bolestí a hladem svého těla, trpíš také nemocemi, které sužují tvé tělo.

Musíš rozlišovat dva druhy utrpení. První se objevuje v případě nemoci a lze jej mírnit díky pokroku ve vědě, stejně může ustoupit i hlad díky tomu, že se přiblížíme říši spravedlnosti. Také je tu utrpení, které se neváže přímo k nemoci tvého těla, ale vyplývá z ní: když jsi paralyzován, pokud nemůžeš vidět, pokud nemůžeš slyšet, trpíš. Ale toto utrpení, i když pochází z tvého těla, je utrpením tvé myslí.

Ale je tu ještě další druh utrpení, který nemůže ustoupit ani rozvojem vědy, ani rozvojem spravedlnosti. Tento druh utrpení, který je těsně spjat

s tvou myslí, ustupuje před vírou, před radostí ze života, před láskou. Musíš pochopit, že toto utrpení vždy koření v násilí, které je v tvém vědomí. Trpíš, protože máš strach ze ztráty toho, co máš, trpíš pro to, co jsi už ztratil, nebo pro to, čeho zoufale toužíš dosáhnout. Trpíš pro něco, co nemáš, nebo protože máš strach obecně.

Zde jsou tedy velcí nepřátelé člověka: strach z nemoci, strach z chudoby, strach ze smrti, strach ze samoty. Všechna tato utrpení náležejí tvojí mysli. Všechna odhalují tvé vnitřní násilí, násilí, které je v tvé mysli. Dobře si všimni, že toto násilí vždy vychází z žádostivosti. Čím je člověk násilnější, tím neomalenější jsou jeho touhy.

Chtěl bych ti vyprávět jeden příběh, který se odehrál kdysi dávno.

Byl kdysi jeden cestovatel, který měl podstoupit dlouhou cestu. Zapráhl tedy své zvíře k vozu a vydal se na cestu ke vzdálenému cíli. Tu cestu měl dokončit do určité doby. Dal tomu zvířeti jméno Nezbytnost a vůz pojmenoval Touha; jednomu kolu dal jméno Potěšení a druhému Bolest. Poutník řídil svůj vůz jednou doprava, jednou doleva, ale nikdy neztrácel směr ke svému cíli. Čím rychleji vůz jel,

tím rychleji se pohybovala kola Potěšení a Bolesti, vzájemně spojená osou, a vezla vůz Touhu. Cesta byla velmi dlouhá a cestovatel se už začínal nudit. Rozhodl se tedy ozdobit a zkrášlit svůj vůz, a tak i učinil. Ale čím více ozdob pokrývalo vůz Touhu, tím se stával těžším pro Nezbytnost. V zatáckách a na prudkých svazích bylo chudák zvíře Nezbytnost zcela vysíleno a nemohlo vůz Touhu utáhnout. A na měkkých cestách se kola Potěšení a Utrpení bořila do země.

Cesta byla velmi dlouhá a cíl ještě velmi vzdálený, takže jednoho dne poutník začal propadat beznaději. Když padla noc, začal o celé věci meditovat; a zatímco meditoval, zaslechl ržání svého starého přítele, Nezbytnosti. Pochopil tuto zprávu, a tak následujícího rána vstal velmi brzy a osvobodil vůz od všech ozdob a odlehčil ho od všech zátěží. Bez odkladů nasedl a začal se svým zvířetem tryskem uhánět ke svému cíli. Ale čas, který poutník ztratil, byl už ztracený navždy. Následující noci se vrátil k meditaci a další zpráva od jeho starého přítele mu pomohla pochopit, že nyní stojí před novým, dvojnásobně těžším úkolem. Ten krok znamenal odloučení, překonání závislosti na věcech. S rozbréskem obětoval vůz Touhu. Pravda, ztratil

tím kolo Potěšení; ale s ním ztratil také kolo Utrpení. Naskočil na hřbet zvířete Nezbytnosti a začal klusat přes zelené louky až ke svému cíli.

Dobре si všimni, jak tě přání a touhy mohou svazovat. Ale věz také, že jsou přání různé kvality. Jsou touhy neomalené a jsou touhy vznešené. Povznes své touhy! Překonej své touhy! Očistí je! Pokud to uděláš, budeš muset obětovat kolo potěšení, ale spolu s ním ztratíš také kolo utrpení.

Násilnost člověka, poháněná touhami, nezůstává jen v jeho vědomí jako nějaká nemoc, ale působí i ve světě ostatních lidí a uplatňuje se na nich. A nemysli si, že když mluvím o násilí, tak tím myslím jen válku a zbraně, kterými se lidé zabíjejí. To je jen jedna forma fyzického násilí.

Ale je tady také ekonomické násilí. Ekonomické násilí je to, co tě nechá vykořisťovat ostatní. K ekonomickému násilí dochází, když okrádáš druhého, když už mu nejsi bratrem, ale stáváš se dravcem, který se na něm žíví.

Je tu také rasové násilí. Anebo věříš, že nečiníš násilí, když pronásleduješ někoho, kdo patří k jiné rase? Myslíš si, že nepoužíváš násilí, když ho pomlouváš, protože jeho rasa je jiná než tvoje?

Je tady také náboženské násilí. Věříš, že nepoužíváš násilí, když někomu nedáš práci nebo ho odmítneš nebo se od něj distancuješ, protože ten člověk s tebou nesdílí náboženské přesvědčení? Věříš, že nejsi násilný, když uzavřeš do kruhu pomluv toho, kdo nevyznává tvé principy? Když ho donutíš uzavřít se do kruhu jeho rodiny? Když ho donutíš uzavřít se do kruhu jeho blízkých, protože nevyznává tvoje náboženství? Jsou tu i další formy násilí, které jsou vynucené filištínovou morálkou. Ty chceš vnutit svůj způsob života ostatním. Ty musíš vnutit své cíle ostatním... Ale kdo ti řekl, že právě ty jsi ten příklad, který by měl být následován? A kdo ti řekl, že můžeš vnucovat ostatním svůj způsob života jen proto, že se ti líbí? Co činí tvůj model života vzorem, který máš právo vnucovat druhým? To je jen další forma násilí.

S násilím v sobě i v ostatních a ve světě, který tě obklopuje, můžeš skoncovat jedině vnitřní vírou a vnitřní meditací. Falešná řešení nemohou ukončit toto násilí. Tento svět spěje k výbuchu a není tu způsob, jak to násilí ukončit. Nehledej falešné únikové cesty. Není politika, která by mohla vyřešit tuto šílenou dychtivost po násilí. Na celé planetě

není ani politická strana ani hnutí, které dokáže s násilím skoncovat. Falešnými řešeními není možné vymýtit násilí, které je ve světě... Slyšel jsem, že mladí lidé na celém světě vyhledávají falešné cesty k úniku před násilím a vnitřním utrpení – obracejí se k drogám jako k řešení. Nevyhledávej falešné únikové cesty pro skoncování s násilím.

Můj bratře, následuj tato prostá pravidla, prostá jako tyto skály, tento sníh a toto slunce, které nám žehná. Udržuj mír v sobě a přines ho i ostatním. Můj bratře, tam v historii je člověk, který ukazuje tvář utrpení. Můj bratře, podívej se na tu tvář plnou utrpení... ale pamatuj, že je nezbytné jít dál a že je nezbytné naučit se smát a že je nezbytné naučit se milovat.

Tobě, můj bratře, dávám tuto naději – naději na radost, naději na lásku, abys povznesl své srdce, povznesl svého ducha a také nezapomněl zušlechťovat své tělo.

Исцеление от страдания

Пунта-де-Вакас в Мендосе (Аргентина)

4 мая 1969 г.

Если ты пришёл сюда, чтобы послушать человека, от которого передаётся мудрость, то ты выбрал ошибочный путь, потому как настоящая мудрость не передаётся ни через книги, ни через торжественные речи; настоящая мудрость находится в глубине твоего сознания, точно так же, как истинная любовь находится в глубине твоего сердца.

Если ты пришёл, побуждаемый клеветниками и лицемерами, послушать этого человека, чтобы услышанное сегодня позднее можно было бы использовать против него, то ты выбрал ошибочный путь. Этот человек пришёл сюда не

для того, чтобы что-то просить или использовать тебя, потому как он просто не нуждается в тебе.

Ты слушаешь человека, который не знает законов, управляющих Вселенной; который не посвящён в законы Истории; который несведущ в связях, управляющих народами мира. Высоко в этих горах, далеко от городов и их больных амбиций, этот человек обращается к твоему сознанию. Там, в городах, каждый день – это усилие, отсекающее смерть; любовь сменяется ненавистью; на место прощения приходит месть. Там на города богатых и бедных людей, на эти огромные поля человечества, опустился покров страдания и грусти.

Ты страдаешь, когда боль впивается в твоё тело. Ты страдаешь, когда голод овладевает твоим телом. Но ты страдаешь не только непосредственно из-за самой боли тела и голода, ты страдаешь также вследствии болезней твоего тела.

Ты должен отличать два типа страдания: страдание, которое порождается по «милости» болезни (и это страдание может отступать, благодаря достижениям науки, также как и голод может отступать, благодаря воцарению

справедливости); и другой тип страдания, который не связан с телесными болезнями, но может проистекать от них. Если ты искалечен, если ты не можешь видеть или слышать, ты страдаешь. Хотя это страдание происходит от телесных болезней, тем не менее, оно связано с твоим разумом.

Есть страдание, которое не отступает ни перед достижениями науки, ни перед продвижением вперёд справедливости. Этот тип страданияочно связан с твоим разумом и отступает перед верой, перед радостью жизни, перед любовью. Ты должен знать, что это страдание всегда основано на насилии, которое есть в твоём сознании. Ты страдаешь, потому что боишься потерять то, что у тебя есть; или из-за того, что ты уже потерял; или из-за того, чего отчаянно стараешься достичь. Ты страдаешь, потому что нуждаешься во многом или потому что, вообще, чувствуешь страх... Вот враги человека: страх перед болезнью, страх перед бедностью, страх перед смертью, страх перед одиночеством. Все эти страдания свойственны твоему разуму; все они отражают внутреннее насилие; насилие,

которое есть в твоём разуме. Обрати внимание, что это насилие всегда происходит от желания. У более жестокого человека и желания всегда более чёрные.

Я хотел бы рассказать тебе историю, которая произошла очень давно.

Жил-был один странник, который должен был проделать одно очень длинное путешествие. Он впряг коня в повозку, и начал свой долгий путь в назначенный пункт, в который должен был прибыть к определённому времени. Животное он назвал «Необходимость», повозку – «Желание», одно колесо – «Наслаждение», а другое – «Страдание». Итак, путешественник правил повозкой то вправо, то влево, но всегда двигался вперёд по направлению к пункту назначения. Чем быстрее ехала повозка Желания, тем быстрее двигались колёса Наслаждения и Страдания, соединённые одной осью. Но путешествие было очень длинным, и через какое-то время наш странник заскучал. И тогда он решил украсить свою повозку, используя много разных и красивых вещей. Но чем больше украшалась красивыми орнаментами повозка Желания, тем тяжелее

становилось Необходимости тащить её. На кривых и крутых склонах бедное животное лишалось сил и не могло более тащить повозку Желания. На мягкой песчаной дороге колёса Наслаждения и Страдания проваливались до земли. И вот однажды путник отчаялся, так как дорога его была очень длинной, а он всё ещё оставался далеко от места назначения. Решив подумать ночью над решением этой проблемы, вдруг в середине своих размышлений он услышал ржание своего старого друга – коня. Путешественник понял знак и на следующее утро, поднявшись очень рано, снял все украшения с повозки. Это облегчило вес повозки, животное рысью отправилось в путь. Тем не менее, путешественник потерял много времени, которое уже было не наверстать. На следующую ночь он опять стал обдумывать ситуацию и вновь получил новый знак от старого друга; тогда он решил, что должен принять вдвойне тяжелое решение, так как оно было связано с потерей. На рассвете он принёс в жертву повозку Желания. Конечно, сделав это, он потерял колесо Наслаждения, но с повозкой он потерял также и колесо Страдания. Лишившись повозки, он сел

верхом на Необходимость и галопом помчался через зелёные луга к своей цели.

Задумайся над тем, как просто желания могут загнать тебя в угол. Следует отметить, что желания бывают разного качества. Есть очень примитивные желания, но есть и более высокие. Так возвышай свои желания, очищай, преодолевай их! Делая это, ты, конечно, пожертвуешь колесом Наслаждения, но также освободишься и от колеса Страдания.

Насилие, побуждаемое желанием, не просто остаётся как болезнь в сознании человека, но и воздействует и проявляется в мире других людей. Не думай, что когда я говорю о насилии, то имею в виду военные действия, когда одни люди уничтожают других. Это только одна из форм физического насилия. Существует также экономическое насилие. Экономическое насилие – это такое насилие, когда ты эксплуатируешь других людей; экономическое насилие встречается, когда ты крадёшь у другого, когда ты уже не брат или сестра другому; а хищник, питающийся жертвами. Есть также расовое насилие. Или ты думаешь, что неучаствуешь

в насилии, когда преследуешь другого, чья раса отличается от твоей? Думаешь, что не осуществляешь насилие, когда клевещешь на человека из-за того, что его раса отличается от твоей? Есть и религиозное насилие. Ты думаешь, что не занимаешься насилием, когда отказываешь в работе, или закрываешь двери, или увольняешь кого-то из-за того, что он не разделяет твою религию? Ты веришь, что это не насилие, когда ты используешь слова ненависти, чтобы выстроить стены вокруг других людей, исключая их из своего общества, потому что они не разделяют твои религиозные верования – изолировать их самих и их семьи, разлучить их с любимыми, потому что они не верят в твою религию? Есть и другие формы насилия, которые навязаны мещанской моралью. Ты хочешь навязать другим свой стиль жизни, ты хочешь навязать другим свои стремления. Но кто сказал тебе, что ты и есть тот пример, которому надо подражать? Кто тебе сказал, что ты можешь навязывать другим твой стиль жизни, потому что он тебе нравится? Что делает твой стиль жизни моделью, правильным образцом, который

ты навязываешь другим?.. Это всего лишь ещё одна форма насилия. Только внутренняя вера и медитация могут покончить с насилием внутри тебя, в других и в мире вокруг. А все другие двери фальшивы и не выведут из насилия. Этот мир находится на краю взрыва, и нет конца и края насилию! Не ищи фальшивые двери! Не существует политики, которая может решить это сумасшествие насилия. Нет на планете ни политических партий или движений, которые могли бы покончить с насилием. Не выбирай фальшивых решений, которые обещают вывести мир из насилия. Я слышал, что во всём мире многие молодые люди поворачиваются лицом к фальшивым дверям, пытаясь избавиться от насилия и внутреннего страдания. Они повернулись к наркотикам как к решению проблемы. Не ищи фальшивые двери, пытаясь покончить с насилием.

Брат мой, сестра моя, сохрани эти простые заповеди, которые просты как эти камни, этот снег и это солнце, которое нас благословляет. Неси с собой мир и приноси его другим людям. Брат мой, сестра моя, обратившись к истории, ты

увидишь человека с лицом страдания. Всмотрись в это лицо... Но помни, что необходимо идти вперёд и учиться улыбаться, необходимо учиться любить.

В вас, брат мой, сестра моя, я бросаю эту надежду, надежду радости, надежду любви, чтобы вы возвысили сердце и дух свой; а также и для того, чтобы не забыли возвысить тело своё.

Istırabın Tedavisi

Punta de Vacas, Mendoza, Arjantin
4 Mayıs 1969

Eğer bilgelik yaydığı düşünülen bir adamı dinlemeye geldiyseniz yolunuzu şaşırmissınız demektir. Gerçek bilgelik kitaplar ya da konuşmalarla yayılmaz. Gerçek aşk kalbinizin derinliklerinde bulunduğu gibi gerçek bilgelik de bilincinizin derinliklerinde bulunur.

Eğer bu adamı ikiyüzlüler ve iftiracıların çağrılarıyla, sözlerini ileride ona karşı kullanabilmek için dinlemeye geldiyseniz yolunuzu şaşırmissınız demektir. Bu adam, sizden bir şey istemeyecek ya da sizi kullanmaya çalışmayacaktır; çünkü size ihtiyacı yoktur.

Evreni yönlendiren kanunları bilmeyen, tarihin yasaları hakkında yetkin olmayan ve dünya halkları arasındaki ilişkileri görmezden gelen bir adamı dinlemektesiniz. Bu yüksek dağlarda, şehirlerden ve onların hasta ruhlu hırslarından uzakta bu adam sizin bilincinize hitap etmektedir. Her günün bir mücadele olduğu; umudun ölümle kesildiği; sevgiyi nefretin takip ettiği; affetmeyi intikamın takip ettiği; zenginlerin ve fakirlerin şehirleri ve insanlığın geniş tarlaları üzerine acı ve istirabın pelerini örtülmüştür.

Acı vücutunuza ısrarı dışında bunu hissedersiniz. Aşlık vücutunuza ele geçirdiğinde acı çekersiniz. Ancak, sadece vücutunuzun ani aşlık ve acısından dolayı istirap çekmezsınız; vücutunuzu etkileyen hastalıkların sonuçlarından dolayı istirap çektirsiniz.

İki çeşit acayı birbirinden ayırmalısınız. Bir hastalık sırasında ortaya çıkan ve bilimin ilerlemesiyle azalan bir tür acı vardır. Tıpkı adalet imparatorluğu ilerlediğinde açlığın azalacağı gibi. Bir de vücutunuzdaki hastalıklara bağlı olmayan ama yine de bu hastalıklardan kaynaklanan acılar vardır: Eğer engelliyseniz, göremiyorsanız, duyamıyorsanız acı çekersiniz. Ancak bu acı vücutunuzdan ya da

vücudunuzdaki hastalıklardan kaynaklansa da aslında bu acı zihninizdedir.

Ayrıca bilimin ya da adaletin ilerlemesiyle bile azalmayan bir tür acı vardır. Sıkı bir şekilde zihnimize bağlı olan bu tür acı, inanç ve hayattan alınan zevk ve sevgi karşısında geri çekilir. Bu acının zihninizde var olan şiddette köklendiğini anlaması gerekiyor. Sahip olduğunuzu yitirmekten korktuğunuza için ya da zaten kaybetmiş olduğunuz için ya da umutsuzca bir şeylere sahip olmaya çalışığınız için acı çekiyorsunuz. Bir şeyin eksikliğini hissettiğiniz için ya da genel olarak bir şeyleden korktuğunuza için acı çekiyorsunuz. O zaman bunlar insanlığın büyük düşmanlarıdır: hastalık korkusu, açlık korkusu, ölüm korkusu, yalnızlık korkusu. Acının bütün bu şekilleri zihninize aittir ve zihninizde bulunan içsel şiddetinizi açığa çıkarır. Bu acının arzudan kaynaklandığını fark edin. Bir insan ne kadar şiddete meyilliysse o kadar büyük arzuları vardır.

Size uzun zaman önce gerçekleşmiş bir olay anlatmak istiyorum.

Bir zamanlar uzun bir yolculuğa çıkması gereken bir gezgin vardı. Hayvanlarını bir arabaya koşmuş ve belli bir zaman içinde bitirmesi gereken uzun

yolculuğuna başladı. Hayvanına Gereklik, arabasına Arzu, arabanın bir tekerleğine Keyif diğerine ise Acı ismini verdi. Gezginimiz arabasını bir o yana bir bu yana doğru çevirdi ancak varış noktasına doğru hiçbir ilerleme sağlayamadı. Araba ne kadar hızlı ilerlediyse Keyif ve Acı tekerlekleri o kadar hızlı döndü. Tekerlekler aynı aksla birbirlerine bağlıydı ve Arzu arabasını taşıyorlardı. Ama yolculuk çok uzundu ve bir süre sonra gezginimiz sıkılmaya başladı. Arabasını süslemek istediler ve arabayı tüm güzelliklerle donatmaya başladı. Ancak Arzu arabasına yüklenen süsler arttıkça Gereklik isimli hayvanın çekmesi gereken yük de arttı. Yolun dönemeçleri ve yüksek tepelerinde ilerlerken zavallı hayvan Arzu arabasını çekemeyecek kadar yoruldu. Yolun yumuşadığı yerlerde de Keyif ve Acı toprağa batmaya başladı. Yolun halen çok uzun ve varış noktasının halen çok uzak olduğu bir gün gezginimiz umutsuzluğa kapıldı. O gece problem üzerinde derin bir şekilde düşünmeye karar verdi ve meditasyonunun ortasında eski arkadaşı Gerekliliğin kişnemesini duydu. Mesajı anlayarak ertesi sabah erkenden kalkıp ağırlık yapan arabadaki güzel süsleri boşaltarak ağırlığı azaltmaya başladı. Ondan sonra varış yerine doğru yeniden

yola çıktı. Bu sefer hayvan arabayı daha enerjik bir şekilde çekiyordu. Gezginimiz çok zaman kaybetmiş olsa da bu telafi edilemeyecek bir şey değildi. Ertesi gece tekrar meditasyon yapmaya başladı ve eski arkadaşından gelen yeni bir mesaj sayesinde iki kat daha zor olan yeni bir görev gerçekleştirmesi gerektiğini fark etti. Artık bir şeylerin gitmesine izin vermeliydi. Şafak vakti Arzu isimli arabasından vazgeçti. Bunu yaptığında Keyif adlı tekerleği de kaybettiği doğru ancak aynı zamanda Aci'yi da kaybetmişti. Böylece Arzu adlı arabayı geride bırakarak Gerekliğe bindi ve varış noktasına ulaşana kadar onun sırtında, yeşil çayırlarda dört nala koştu.

Arzunun sizi tuzağa düşürebileceğini görün. Ancak farklı niteliklerde arzular olduğunu unutmayın. Basit ve daha asıl arzular vardır. Arzunuzu asıl hale getirin, saflaştırın ve onu aşın. Bunu yaparken mutlaka Keyif tekerlegini feda etmeniz gerekektir ancak aynı zamanda Aci tekerleğinden de kurtulmuş olacaksınız.

İnsanın içindeki arzu tarafından tahrik edilmiş şiddet o insanın zihninde bir hastalık gibi var olur ve başka insanların dünyalarında ve onların üzerinde uygulanır. Şiddet hakkında konuştuğumda

sadece insanların birbirlerini yok ettikleri silahlı savaşlardan bahsettiğimi sanmayın. Bu fiziksel şiddetin sadece bir türlündür. Ayrıca ekonomik şiddet de vardır. Ekonomik şiddet insanların sömürüldüğü şiddettir; ekonomik şiddet başka bir insandan çaldığınızda; onlara karşı bir kardeş gibi değil de onlardan beslenen bir avcı kuş gibi yaklaşığınızda gerçekleşir. Bir de etnik şiddet vardır. Başka bir insana sırif etnik kökeninden ötürü zulmettiğinizde şiddet uygulamadığınızı mı sanıyorsunuz?

Ve dini şiddet vardır. Bir kimse sırif sizin dini inançlarını paylaşmıyor diye onun için çalışmayı reddettiğinizde, ona kapılarınızı kapattığınızda ya da onu işten kovduğunuzda şiddete yönelmediğinizi mi sanıyorsunuz? Bir insan ve onun etrafındakiiler sizin inançlarınızı paylaşmıyor diye nefret dolu sözlerinizle onları toplumunuzdan dışlayacak duvarlar oluşturduğunuzda şiddete buluşmadığınızı mı sanıyorsunuz? Cehalet ahlakından kaynaklanan diğer şiddet türleri de vardır. Yaşam şeklinizi, hatta mesleki usullerinizi başkalarına zorla uygulatmaya çalışırsınız. Ancak takip edilmesi gereken bir örnek olduğunuzu size kim söyledi? Kim size sırif sizi mutlu ettiği için başkalarına kendi yaşam şeklinizi

dayatmaya izin verdi? Yaşam biçiminizi bir model yapan özellikleriniz nelerdir? Bu da bir diğer şiddet türüdür. Ancak içsel inanç ve meditasyon sizin içindeki, etrafınızdaki ve tüm dünyadaki şiddete son verebilir. Diğer tüm kapılar yanlış bir yola açılmaktadır ve bu yolların hiçbirini sizi şiddetsizliğe ulaştırmayacaktır. Eğer şiddete bir son vermezsek dünya patlamanın eşiğine gelecektir. Yanlış kapıları seçmeyin. Hiçbir politika bu yükselen, çılgınca şiddete bir son veremez. Yeryüzünde şiddete son verecek hiçbir siyasi parti ya da hareket yoktur. Şiddetten uzağa gitmenizde size yol göstermeyi vaat eden yanlış kapıları seçmeyin. Dünyanın etrafında birçok gencin şiddetten ve içsel istiraptan kaçış için yanlış kapıları seçtiğini duydum. Çözüm olarak uyuşturucuya yönelmekteler. Şiddeti sona erdirmek için yanlış kapıları seçmeyin.

Kardeşim, bu kayalar, bu kar, bizi kutsayan bu güneş kadar basit bu öğütlere kulak ver. İçinde barışı taşı ve onu başkalarına da ulaştır. Kardeşim, eğer tarihte geriye bakacak olursan insanlığın acının yüzünü taşıdığını göreceksin. Bu acıyla dolu yüze sürekli bakıyor olsan da unutma ki ilerlemek, gülmeyi ve sevmeyi öğrenmek gerek.

Sana, kardeşim, kalbini ve ruhunu yükseltesin
ve vücudunu da yüceltmeyi unutmasın diye bu
umudu, bu neşe ve sevgiye dair umudu sunuyorum.

Vindecarea suferinței

Punta de Vacas, Mendoza, Argentina

4 Mai 1969

Dacă ai venit să ascultă un om care se presupune că transmite înțelepciunea, ai greșit adresa, pentru că înțelepciunea nu se transmite nici prin cărți, nici prin discursuri; adevărata înțelepciune se află în adâncul conștiinței tale, aşa cum dragostea adevărată se găsește în adâncul inimii tale.

Dacă ai venit împins de calomniatori și de ipocriți să-l ascultă pe omul acesta cu scopul de a folosi ceea ce ascultă drept argument împotriva lui, ai greșit adresa, pentru că omul acesta nu este aici ca să-ți ceară ceva și nici pentru a te folosi, deoarece nu are nevoie de tine.

A ascultă un biet om care nu cunoaște legile care domnesc asupra Universului, care nu cunoaște legile

istoriei, care ignoră relațiile ce leagă popoarele. Acest om se adresează conștiinței tale departe de orașe și de ambițiile lor nesănătoase. Acolo, în orașe, unde în fiecare zi este o durere întreruptă de moarte, unde iubirea este urmată de ură, iertarea de răzbunare, acolo, în orașele oamenilor bogați și săraci, acolo, în nesfârșitele câmpii ale oamenilor, s-a așternut o mantie de suferință și de tristețe.

Suferi atunci când durerea îți mușcă din trup. Suferi când foamea pune stăpânire pe corpul tău. Dar nu suferi numai pentru durerea imediată sau pentru foamea resimțită de trupul tău; suferi și pentru consecințele bolilor care lovesc trupul tău.

Trebuie să înțelegi că suferința este de două feluri: există o suferință care izvorăște în tine din pricina bolii (și care poate să dea înapoi mulțumită progresului științei, așa cum foamea poate să dea înapoi în urma triumfării justiției). Și există o altă suferință care nu depinde de boala trupului, dar care se trage din aceasta: dacă ești paralizat, dacă nu poți să vezi, dacă nu poți auzi, suferi; totuși, chiar dacă pornește din trupul tău, această suferință este a mintii tale.

Există deci un tip de suferință care nu poate da înapoi în fața progresului științei, nici în fața

progresului justiției. Acest tip de suferință, strict legat de mintea ta, dă înapoi în fața credinței, în fața bucuriei de a trăi, în fața dragostei. Trebuie să știi că acest tip de suferință este bazat întotdeauna pe violența aflată în conștiința ta. Suferi pentru că te temi că pierzi ceea ce ai, suferi pentru ceea ce ai pierdut sau pentru ceea ce îți pierzi speranța că vei atinge. Suferi pentru că nu ai, sau pentru că ți-e teamă... Iată marii dușmani ai omului: teama de boli, teama de sărăcie, teama morții, teama singurătății. Acestea toate sunt suferințe ale minții tale; toate dovedesc violența interioară, violența existentă în mintea ta. Socotește că violența aceasta rezultă întotdeauna din dorință. Cu cât este mai violent un om, cu atât mai grosolane sunt dorințele lui.

Aș vrea să-ți povestesc o întâmplare petrecută cu mult timp în urmă.

Un călător trebuia să facă un drum lung. Își înhămă calul la șaretă și începu călătoria; avea un timp limitat pentru a ajunge la destinația lui îndepărtată. Își numi animalul “Nevoia” și șareta “Dorința”; își numi o roată “Plăcerea” și alta “Durerea”. Călătorul își conducea șareta când la dreapta, când la stânga, dar nu-și scăpa din vedere

ținta. Cu cât înainta mai repede șareta, cu atât mai iute se mișcau roata plăcerii și cea a durerii, unite de aceeași osie, și transportau șareta Dorinței. Pentru că drumul era foarte lung, călătorul nostru se plăcutea: hotărî deci să-și împodobească șareta, înfrumusețând-o cu tot felul de lucruri plăcute. Dar șareta Dorinței, pe măsură ce era împodobită, devinea tot mai grea pentru Nevoia care o căra. Într-adevăr, la curbe și în pantele abrupte, bietul animal se istovea și nu mai putea trage șareta Dorinței. Iar pe drumurile nisipoase, roata Plăcerii și cea a Suferinței se împotmoleau.. Într-o zi, călătorul își pierdu nădejdea că va sosi la destinație, pentru că mai avea mult de mers și ținta era încă departe. Când se așternu noaptea, se hotărî să mediteze; și în timp ce medita auzi nechezatul calului. Înțelese mesajul pe care i-l trimitea: în ziua următoare scoase de pe șaretă toate ornamentele, o ușură de toate greutățile, și în aceeași dimineață, foarte devreme, începu să-și mâne animalul la trap, înaintând spre destinație. Dar timpul pe care-l pierduse nu mai putea fi recuperat. În noaptea următoare se gândi din nou și un nou avertisment al prietenului său îl făcu să înțeleagă că trebuie să se confrunte acum cu o nouă sarcină;

sarcina aceasta era de două ori mai grea, deoarece însemna despărțire, pierderea atașamentului. Dis-de-dimineață, sacrifică şarea Dorinței. Fără îndoială, procedând astfel, pierdu roata Plăcerii; totuși, o dată cu ea, pierdu și roata Suferinței. Se urcă în spatele animalului Necesitatea și începu să galopeze pe pajiștile verzi până ce ajunse la destinație.

Observă cum poate dorința să-ți limiteze orizontul. Există dorințe de calitate diferită. Există dorințe grosolane și dorințe înalte. Înalță dorința! Depășește dorința! Purifică dorința! Procedând astfel, va trebui să sacrifici în mod sigur roata plăcerii, dar cu ea vei pierde și roata suferinței.

Violența omului, pusă în mișcare de dorințe, nu rămâne încisă în conștiința lui, ca o boală, ci acționează și în lumea celorlalți oameni și este exercitată asupra restului de ființe umane. Să nu crezi că dacă vorbesc despre violență mă refer doar la război și la armele cu care oamenii îi distrug pe oameni: aceasta este o formă a violenței fizice. Există o violență economică. Violența economică este aceea care te face să-l exploatezi pe altul; exerciți violența economică atunci când îl furi pe celălalt, când nu mai ești frate al celuilalt, ci un animal

răpitor față de fratele tău. Există și o violență rasială. Crezi că nu exerciți violență atunci când persecuți pe cineva pentru că e dintr-o rasă diferită de a ta? Crezi că nu exerciți violență când îl defăimezi pentru că este dintr-o rasă diferită de a ta? Există o violență religioasă. Crezi că nu exerciți violență când nu dai de lucru cuiva sau când îi închizi ușa în față, sau îl îndepărtezi pentru că nu este de religia ta? Crezi că nu ești violent când închizi între gratiile defaimării pe cei ce nu profesează principiile tale? Când îi constrângi să se izoleze în mijlocul familiei lor? Când îi constrângi să se izoleze între ai lor pentru că nu profesează religia ta? Mai există apoi și alte forme de violență, acelea impuse de morala filistină.

Vrei să impui altora felul tău de a trăi, trebuie să le impui altora vocația ta... Dar cine îți-a spus că ești un exemplu de urmat? Cine îți-a spus că le poți impune altora un fel de a trăi, numai pentru că este cel ce-ți place ție? De unde vine tiparul, de unde vine modelul pentru ca tu să vrei să-l impui?... Aceasta este o altă formă de violență. Poți să pui punct violenței, în tine și în ceilalți și în lumea înconjurătoare, numai prin credința interioară și prin meditația interioară. Soluțiile false nu pot pune capăt violenței. Lumea

aceasta e gata să explodeze și nu există chip să se pună capăt violenței! Nu încerca drumuri de scăpare false! Nu există politică în stare să rezolve această nerăbdare de violență nebună. Pe planetă nu există vreun partid sau vreo mișcare ce ar putea lichida violența. Cu soluții false nu se poate extirpa violența existentă în lume... Mi se spune că tinerii, la cele mai diferite latitudini, caută căi de ieșire false spre a se elibera de violență și de suferință interioară și recurg la droguri ca la o soluție. Nu căutați drumuri de ieșire false pentru a pune capăt violenței.

Frate al meu: urmează reguli simple, aşa cum sunt simple pietrele acestea, zăpada aceasta și acest soare care ne binecuvântează. Poartă pacea în tine și adu-le-o și celorlalți. Frate, acolo, în istorie, se află ființă omenească ce-și arată chipul suferinței: privește fața aceasta plină de suferință... dar amintește-ți că este necesar să mergi înainte, că e necesar să înveți să râzi, și că e necesar să înveți să iubești.

Tie, frate, îți las speranța aceasta; această speranță de bucurie, această speranță de dragoste, pentru ca tu să-ți înalți inima și să-ți înalți spiritul, și pentru ca să nu uiți să ţi înalți trupul.

Η θεραπεία της οδύνης

Πούντα ντε Βάκας, Μεντόζα, Αργεντινή
4 Μαΐου 1969

Αν ήρθες να ακούσεις έναν άνθρωπο, ο οποίος υποτίθεται ότι μεταδίδει τη σοφία, έκανες λάθος στο δρόμο, γιατί η πραγματική σοφία δε μεταδίδεται μέσω των βιβλίων ούτε των λόγων. Η πραγματική σοφία βρίσκεται στο βάθος της συνείδησής σου, όπως η αληθινή αγάπη βρίσκεται στο βάθος της καρδιάς σου.

Αν ήρθες σπρωγμένος από τους συκοφάντες και τους υποκριτές να ακούσεις αυτόν τον άνθρωπο με σκοπό αυτά που ακούς να σου χρησιμεύσουν αργότερα ως επιχειρήματα εναντίον του, έκανες λάθος στο δρόμο, γιατί αυτός ο άνθρωπος δεν είναι εδώ για να σου ζητήσει τίποτα, ούτε να σε χρησιμοποιήσει, γιατί δε σε έχει ανάγκη.

Ακούς έναν άνθρωπο που δε γνωρίζει τους νόμους που διέπουν το σύμπαν, που δε γνωρίζει τους νόμους της Ιστορίας, που αγνοεί τις σχέσεις που διαφεντεύουν τους λαούς. Αυτός ο άνθρωπος απευθύνεται στη συνείδησή σου πολύ μακριά από τις πόλεις και τις αρρωστημένες φιλοδοξίες τους. Εκεί στις πόλεις, όπου κάθε μέρα είναι μια λαχτάρα κουτσουρεμένη από το θάνατο, όπου την αγάπη διαδέχεται το μίσος, όπου τη συγγνώμη διαδέχεται η εκδίκηση, εκεί στις πόλεις των πλούσιων και φτωχών ανθρώπων, εκεί, στα αχανή πεδία των ανθρώπων, έπεσε ένα πέπλο οδύνης και θλίψης.

Υποφέρεις όταν ο πόνος χτυπά το κορμί σου. Υποφέρεις όταν η πείνα κυριεύει το σώμα σου. Όμως δεν υποφέρεις μόνο από τον άμεσο πόνο του κορμιού σου, από την πείνα του σώματός σου. Υποφέρεις επίσης από τις συνέπειες των ασθενειών του σώματός σου.

Πρέπει να ξεχωρίσεις δύο τύπους οδύνης. Υπάρχει μια οδύνη που σου δημιουργείται από την αρρώστια (κι αυτή η οδύνη μπορεί να οπισθοχωρήσει χάρη στην πρόοδο της επιστήμης, έτσι όπως η πείνα μπορεί να οπισθοχωρήσει, αυτή όμως χάρη στην επικράτηση της δικαιοσύνης). Υπάρχει ένας άλλος

τύπος οδύνης, ο οποίος δεν εξαρτάται από την ασθένεια του σώματός σου, αλλά όμως απορρέει από αυτήν. Αν είσαι ανάπηρος, αν δεν μπορείς να δεις ή αν δεν ακούς, υποφέρεις. Όμως, ακόμα κι αν αυτή η οδύνη απορρέει από το σώμα σου ή από τις ασθένειες του σώματός σου, μια τέτοια οδύνη είναι του νου σου.

Υπάρχει ένας τύπος οδύνης, ο οποίος δεν μπορεί να οπισθοχωρήσει μπροστά στην πρόοδο της επιστήμης, ούτε μπροστά στην πρόοδο της δικαιοσύνης. Αυτός ο τύπος οδύνης, που είναι αυστηρά του νου σου, οπισθοχωρεί μπροστά στην πίστη, μπροστά στη χαρά της ζωής, μπροστά στην αγάπη. Πρέπει να ξέρεις ότι αυτή η οδύνη βασίζεται πάντα στη βία που υπάρχει στην ίδια σου τη συνείδηση. Υποφέρεις γιατί φοβάσαι να χάσεις αυτό που έχεις, ή γι' αυτό που έχεις ήδη χάσει, ή γι' αυτό το οποίο αδημονείς να αποκτήσεις. Υποφέρεις γιατί δεν έχεις ή γιατί φοβάσαι γενικά... Εδώ υπάρχουν οι μεγάλοι εχθροί του ανθρώπου. Ο φόβος της αρρώστιας, ο φόβος της φτώχειας, ο φόβος του θανάτου, ο φόβος της μοναξιάς. Όλες αυτές είναι καθαρά οδύνες του νου σου. Όλες αυτές αποκαλύπτουν την εσωτερική βία, τη βία η

οποία υπάρχει στο νου σου. Πρόσεξε ότι αυτή η βία προέρχεται πάντα από την επιθυμία. Όσο πιο βίαιος είναι ένας άνθρωπος, τόσο πιο άξεστες είναι οι επιθυμίες του.

Θα ήθελα να σου διηγηθώ μια ιστορία, η οποία συνέβη πριν πολύ καιρό.

Ήταν κάποτε ένας ταξιδιώτης που έπρεπε να κάνει ένα μακρύ ταξίδι. Έζεψε λοιπόν το ζώο του σε μια άμαξα και ξεκίνησε μια μακρά πορεία προς ένα μακρυνό προορισμό και με ένα καθορισμένο χρονικό όριο. Ονόμασε το ζώο «Ανάγκη», την άμαξα «Επιθυμία», τη μία ρόδα την ονόμασε «Ευχαρίστηση» και την άλλη «Πόνο». Κι έτσι, ο ταξιδιώτης οδηγούσε την άμαξά του πότε προς τα δεξιά και πότε προς τ' αριστερά, αλλά πάντοτε προς τον προορισμό του. Όσο πιο γρήγορα πήγαινε η άμαξα τόσο πιο γρήγορα κινούνταν οι ρόδες της Ευχαρίστησης και του Πόνου, έτσι όπως ήταν συνδεδεμένες στον ίδιο άξονα και μετέφεραν την άμαξα της Επιθυμίας. Καθώς το ταξίδι ήταν πολύ μακρύ, ο ταξιδιώτης μας βαριόταν. Αποφάσισε λοιπόν να διακοσμήσει, να στολίσει την άμαξα με πολλά όμορφα πράγματα κι έτσι κι έγινε. Όμως όσο περισσότερο στόλιζε την άμαξα της Επιθυμίας, τόσο

πιο βαριά αυτή γινόταν για την Ανάγκη. Έτσι που στις στροφές και στις απόκρημνες πλαγιές το φτωχό ζώο εξαντλιόταν, μη μπορώντας να τραβήξει την άμαξα της Επιθυμίας. Στους αμμώδεις δρόμους οι ρόδες της Ευχαρίστησης και της Οδύνης χώνονταν στη γη. Έτσι, απελπίστηκε μια μέρα ο ταξιδιώτης γιατί ήταν πολύ μακρύς ο δρόμος κι ήταν πολύ μακρυνός ο προορισμός του. Αποφάσισε να διαλογιστεί πάνω στο πρόβλημά του εκείνη τη νύχτα και, καθώς το έκανε, άκουσε το χλιμίντρισμα του παλιού του φίλου. Καταλαβαίνοντας το μήνυμα, την επαύριο ξεγύμνωσε την άμαξα από τα στολίδια της, την ξαλάφρωσε από τα βάρη της και πολύ νωρίς το πρωί οδήγησε το ζώο του να προχωρήσει τροχάζοντας προς τον προορισμό του. Ωστόσο, είχε ήδη χάσει χρόνο ο οποίος δεν μπορούσε να ανακτηθεί. Την επόμενη νύχτα γύρισε και πάλι να διαλογιστεί και κατάλαβε από μια καινούρια ειδοποίηση του φίλου του ότι τώρα έπρεπε να αντιμετωπίσει ένα καθήκον διπλά δύσκολο, γιατί θα σήμαινε γι' αυτόν αποδέσμευση. Πολύ νωρίς την αυγή, θυσίασε την άμαξα της Επιθυμίας. Είναι βέβαιο πως κάνοντάς το έχασε τη ρόδα της Ευχαρίστησης, όμως μαζί με αυτήν έχασε και τη ρόδα της Οδύνης. Ανέβηκε στο

ζώο της Ανάγκης και πάνω στη ράχη του άρχισε να καλπάζει στα πράσινα λιβάδια μέχρις ότου έφτασε στον προορισμό του.

Παρατήρησε πώς η επιθυμία μπορεί να σε παγιδεύσει. Υπάρχουν επιθυμίες διαφορετικής ποιότητας. Υπάρχουν επιθυμίες πιο άξεστες κι υπάρχουν και πιο υψηλές επιθυμίες. Εξύψωσε την επιθυμία, ξεπέρασε την επιθυμία, εξάγνισε την επιθυμία! Σίγουρα κάνοντάς το θα πρέπει να θυσιάσεις τη ρόδα της ευχαρίστησης, αλλά επίσης και τη ρόδα της οδύνης.

Η βία στον άνθρωπο, υποκινημένη από τις επιθυμίες, δεν παραμένει σαν αρρώστια μονάχα στη συνείδησή του, αλλά δρα και στον κόσμο των άλλων ανθρώπων, ασκούμενη πάνω στους υπολοίπους. Μη νομίζεις ότι μιλώ για βία αναφερόμενος μόνο στην ένοπλη δράση του πολέμου, στην οποία κάποιοι άνθρωποι καταστρέφουν άλλους ανθρώπους. Αυτή είναι μία μορφή φυσικής βίας. Υπάρχει μία οικονομική βία: η οικονομική βία είναι εκείνη η οποία σε κάνει να εκμεταλλεύεσαι τον άλλο. Η οικονομική βία ασκείται όταν κλέβεις τον άλλον, όταν δεν είσαι πια αδερφός του άλλου, αλλά ένα αρπαχτικό όρνιο για τον αδερφό σου. Υπάρχει επίσης η φυλετική

βία. Πιστεύεις ότι δεν ασκείς βία, όταν καταδιώκεις τον άλλον, ο οποίος είναι διαφορετικής φυλής από τη δική σου, πιστεύεις ότι δεν ασκείς βία όταν τον διαβάλλεις επειδή είναι διαφορετικής φυλής από τη δική σου; Υπάρχει μία θρησκευτική βία. Πιστεύεις ότι δεν ασκείς βία όταν δε δίνεις δουλειά σε κάποιον ή του κλείνεις την πόρτα ή τον απολύεις επειδή δεν είναι της δικής σου θρησκείας; Πιστεύεις ότι δεν είναι βία, όταν αποκλείεις διαβάλλοντας εκείνον που δεν πρεσβεύει τις αρχές σου; Τον περιορίζεις μέσα στην οικογένειά του, τον αναγκάζεις να κλειστεί ανάμεσα στους αγαπημένους του, γιατί δεν είναι κοινωνός της θρησκείας σου; Υπάρχουν άλλες μορφές βίας, οι οποίες επιβλήθηκαν από τη φιλισταία ηθική. Εσύ θέλεις να επιβάλλεις τον τρόπο ζωής σου στον άλλο, εσύ οφείλεις να επιβάλλεις την κλίση που έχεις στον άλλο... Αλλά ποιος σου είπε ότι είσαι ένα παράδειγμα προς ακολουθία; Ποιος σου είπε ότι μπορείς να επιβάλλεις έναν τρόπο ζωής επειδή αρέσει σε εσένα; Από πού κι ως πού είναι καλούπι, είναι πρότυπο για να το επιβάλλεις εσύ;... Εκεί υπάρχει μία άλλη μορφή βίας. Μπορείς μονάχα να βάλεις τέλος στη βία σε σένα, στους άλλους και στον κόσμο που σε περιβάλλει με την εσωτερική

πίστη και τον εσωτερικό διαλογισμό. Ψεύτικες διέξοδοι δεν υπάρχουν για να μπει τέλος στη βία. Αυτός ο κόσμος είναι έτοιμος να εκραγεί και δεν υπάρχει τρόπος να μπει τέλος στη βία. Μην ψάχνεις ψεύτικες διεξόδους. Δεν υπάρχει πολιτική, η οποία να μπορεί να βάλει τέλος σε αυτόν τον ξέφρενο ζήλο της βίας. Δεν υπάρχει κόμμα, ούτε κίνημα στον πλανήτη, το οποίο να μπορεί να βάλει τέλος στη βία. Δεν υπάρχουν ψευδείς έξοδοι από τη βία στον κόσμο... Μου λένε ότι οι νέοι, σε διάφορα μήκη και πλάτη, ψάχνουν λάθος διεξόδους για να βγουν από τη βία και την εσωτερική οδύνη. Ψάχνουν τα ναρκωτικά σα λύση. Μην ψάχνεις ψεύτικες διεξόδους για να βάλεις τέλος στη βία.

Αδερφέ μου: ακολούθησε απλούς κανόνες, όπως απλές είναι αυτές οι πέτρες, αυτό το χιόνι κι αυτός ο ήλιος που μας ευλογεί. Φέρε την ειρήνη σε σένα και φέρε την στους άλλους. Αδερφέ μου: εκεί στην ιστορία βρίσκεται το ανθρώπινο νοούμενο το πρόσωπο της οδύνης, κοίταξε αυτό το πρόσωπο της οδύνης... αλλά θυμήσου ότι είναι αναγκαίο να προχωρήσεις μπροστά και ότι είναι αναγκαίο να μάθεις να γελάς και ότι είναι αναγκαίο να μάθεις να αγαπάς.

Σε σένα, αδερφέ μου, αποτίνω αυτή την ελπίδα,
αυτή την ελπίδα της χαράς, αυτή την ελπίδα της
αγάπης, για να εξυψώσεις την καρδιά σου και να
εξυψώσεις το πνεύμα σου και για να μην ξεχάσεις
να εξυψώσεις το σώμα σου.

אליך, אחיך, אני משליך את התקווה האז, את התקווה האז
לשמחה, את התקווה האז לאהבה, כדי שתורום את
לבך ותרום את נשמהך, וכך שלא תשכח לרומם את
גוף.

וההרהור הפנימי. אין שערים מודומים כדי לשים קץ את האלימות.

העולם הזה עומד להתפוצץ ואין דרך לשים קץ לאלימות! אל תחפש דרכים מודומות! אין כל מדיניות שתוכל לשים קץ לצורך המטורף באלימות. אין בעולם שלנו מפלגה או תנועה שמסוגלות לשים קץ לאלימות. אין פתרונות פלא נגד האלימות בעולם... נאמר לי שהצעירים במקומות השונים בעולם מחפשים דרכים מודומות בשביל לצאת מהאלימות ומהסבל הפנימי. הם מחפשים את הסמים בתור פתרון. אל תחפש דרכים מודומות כדי לשים קץ לאלימות.

אחי: קיים את המצוות הפשוטות האלה, פשוטות כמו הבניים, השlag והשימוש אשר מברכת אותנו. שא את השלום בקרביך ושהוא אוטו אל הזלת. אחים: אי שם בהיסטוריה רואים את פני הסבל של האדם, הסתכל עליו... אבל זכור שצורך להמשיך הלהה וצורך ללמידה לצחוק וצורך ללמידה לאהוב.

גונב מ אדם אחר, כשאתה כבר אין לך אח של האחים אלא עוף דורס כלפי אחיך. יש, בנוסף, אלימות גזעית. נדמה לך שאינך פועל באלימות כשאתה רודף אדם אחר רק משומם שהוא שיר לגזע אחר? נדמה לך שאינך מפעיל כלפיו אלימות כאשר אתה משמש אותו על שום היותו מגזע שונה משלך? ישנה אלימות דתית. נדמה לך שאינך מפעיל אלימות כשאיןך מספק עבודה או נועל שעירים ומפטר אדם אחר משומם שהוא לא בן הדת שלך? נדמה לך שאין זו אלימות לסגורה על מישחו של אנווה על פי העקרונות שלך באמצעות השמצות? לכתאר אותו בתוך משפחתו, בין בני עמו, בין יקוריו, רק משומם שהוא אינו נוהג על פי הדת שלך? ישנן צורות אחרות של אלימות, כמו זו שכופה המוסר הפלשתי. אתה רוצה לכפות את אורח החיים שלך על האזלת, אתה חייב לכפות את אורח החיים שלך, לכפות את העדיפותיך על אחרים... אבל מי אמר לך שאתה דוגמה למופת? מי אמר לך שאתה יכול לכפות אורח חיים משומם שכך מתחשך לך? היכן התבנית והיכן הדפוס שאתה רצחה לכפות?... הנה סוג של אלימות. אתה יכול לשים קץ לאלימות שבר, בזולות ובעולם סביבך, בעורת האמונה

להшиб. בערב למחירת הרהר שוב והבין, בשל אזהרה אחרת של חברו, שעומדת בפניו מטלה קשה שבעתיים, כי משמעותה ויתור. לפנות בוקר הוא הקريب את עגלת התאווה. אמנם כך הוא איבד את גלגל ההנאה, אך יחד אותו איבד גם את גלגל הסבל. הוא עלה על חיית הצורך, על גבה החשוף, והחל לרכיב דרך הערבות הירוקות אל עבר יעדו.

שים לב כיצד התאווה עלולה לדחוק אותו לפינה. ישנן תאונות בעלות איכויות שונות. ישנן תאונות גסות יותר וישנן תאונות נעלמות יותר. רומם את התאווה! התגבר על התאווה! טהר את התאווה! כך ללא ספק תועתר על גלגל ההנאה אך באותה נשימה גם על גלגל הסבל.

האלימות שבאדם, מונעת על ידי תאונותיו, לא נשארת רק בתודעה בתור מחלת, אלא שהיא מוקנית אל עולממ של בני האדם ופועלת על שאר האנשים. אל תהשוו שאני מתכוון אך ורק לאלימות של מלחמה, שבה בני אדם מחלסים בני אדם אחרים. זו צורה של אלימות פיזית. ישנה גם אלימות כלכלית: היא זו שגורמת לך לנצל אדם אחר, היא מתרחשת כאשר אתה

היה היה נושא שהוא עליו לצאת לנסיעה ארוכה. הוא רתם את בעל החיים שלו לעגלת והחל במסע אל יעד מרוחק מאד עם מגבלת זמן קבועה. הוא כינה את בעל החיים "צורך", את העגלת כינה "תאווה", גלגל אחד כינה "הנאה" ואת השני "כאב". קר, הנושא טلطל את עגלתו ימינה ושמאליה, אך תמיד אל עבר ייעדו. ככל שהעגלת נעה ביותר מהירות, גלגלי ההנאה והכאב נעו מהר יותר, מחוברים באותו ציר ומובילים את עגלת התאווה. מכיוון שהנסעה הייתה ארוכה מאוד, הנושא שלנו נרג להשתעטם. لكن הוא החליט ל凱שט אותה בחפצים יפים, וכך עשה, אך ככל שייפה יותר את עגלת התאווה, לצורך נהיה קשה יותר. קר, בעיקולים ובעליות בעל החיים המשקן כשל, לא מסוגל למשור את עגלת התאווה. בדרכי החול, גלגלי ההנאה והסבל נתקעו בקרקע. يوم אחד הנושא התיאש משום שהדרך הייתה ארוכה מאד ויעדו היה מרוחק ביותר. באותו ערב הוא החליט להרהר בבעיה ותוך כדי כך הוא שמע את צהלותו של חברו הוותיק. הוא הבין את המסר ול마חרת פירק את הקישוטים מהעגלת, הקל עליו ממשקלים והשכם בבוקרלקח את חברו בדהירה אל עבר היעד. אך למרות זאת, הוא כבר איבד זמן שכבר לא ניתן היה

למרות שסבל זה נוצר מהגוף וממלחמותיו, הסבל הוא של התודעה בלבד.

ישנו סוג של סבל אשר לא נסוג מול התקדמותו של המדע או של הצדק. סבל מהסוג זהה, אשר שייר אך ורק לתודעה בלבד, נסוג אל מול האמונה, אל מול שמחת החיים, אל מול האהבה. עליך לדעת שהסבל הזה מבוסס תמיד על האלים אשר בתודעה בלבד. אתה סובל כי אתה חושש לabant את מה שיש לך, או בגלל מה שכבר איבדת או בשל הציפיות להישג דבר מה. אתה סובל משום שאין לך, או משום שאתה פוחד באופן כללי... הנה האויבים הגדולים של האדם: הפחד מפני המחללה, הפחד מפני העוני, הפחד מפני הממוות, הפחד מפני הבודדים. כל אלה הם הסבל שבתודעהך; כל אלה חoshפים את האלים הפנימית, האלים הנוכחת בתודעהך. שים לב שהאלים היו תמיד נגורת מהתאווה. ככל שאדם אלים יותר, כך תאווהו גסות יותר.

היהתי רוצה לספר לך סיפור שהתרחש לפני זמן רב.

אתה מksamיב לאדם אשר חוקי היקום זרים לו, חוקי ההיסטוריה אינם ידועים לו, בור לגבי הקשרים אשר באמצעות מתנהלים העמים. האיש הזה פונה אל תודעך הרחך מן הערים ושיופתיהן החולניות. שם, בערים, אשר בהן כל יום המות קוטם את החריצות, בהן האהבה מוחלפת בשנאה, המחללה מוחלפת בנקמה; שם, בערים של האנשים העשירים והעניים; שם, בשדות האינסופיים של האנשים, נפרש מעטה של סבל ועצב.

אתה סובל כשהכאב נושא בגוףך. סובל כשהרعب משלט על גופך. אך הסבל שלו לא נובע רק מהכאב המידי בגוףך, מהרעב שבו. אתה סובל גם בשל התוצאות של המחלות שבגוף שלך.

עליך להבדיל בין שני סוגי של סבל. ישנו סבל אשר נוצר בר בשל המחללה (והסביר זהה עשו לסתת מצות התקדמותו של המדע, כפי שהרعب עשוי לסתת, אך הודות לעליונותו של הצדק). יש סוג אחר של סבל אשר אינו תלוי במחללה בגוףך אלא נוצר ממנה: אם אתה נכה, אם אין לך מסוגל לראות או לשמוע, אתה סובל; אך

ריפוי הסבל

**פונטה דה ווקאס, מנדוסה,
ארגנטינה, 4 במאי 1969**

אם אתה לשמעו אדם שכביבול מעביר חכמה, דע לך שטעית בדרכך כי את החכמה האמיתית לא מעבירים באמצעות ספרים ולא באמצעות דרישות; החכמה האמיתית נמצאת בעומקה של התודעה שלך, כפי שהאהבה האמיתית נמצאת בעומק לבך.

אם המכפישים והצבושים דחפו אותך הנה לשמעו את האדם הזה על מנת שדבריו ישמשו לך קטינות נגדו בעתיד, דע לך שטעית בדרכך כי האיש הזה איןנו כאן בשבייל לבקש ממר דבר או בשבייל לנצל אותך, משום שהוא אינו זוקך לך.

أن ينفجر ولا توجد طريقة للقضاء على العنف. لا تبحث عن أبوابٍ خلفية، لا توجد سياسة قادرةٌ على حلّ احتدام العنف المجنون هذا. لا يوجد حزبٌ ولا حركة على الكرة الأرضية، يستطيع القضاء على العنف، لا توجد مخارج خلفية للعنف في العالم.

يقولون لي إن الشباب، في مناطق مختلفة من العالم، يبحثون عن مخارج خلفية للخروج من العنف والمعاناة الداخلية. يبحثون عن المخدرات كحلٍ. لا تبحث عن أبواب خلفية للقضاء على العنف.

أخي، أعمل على تحقيق مبادئ بسيطة بساطة هذه الحجارة وهذا الثلج وهذه الشمس التي تباركنا، أحمل السلام في داخلك، وامض به إلى الآخرين. أخي: في التاريخ يُظهر الإنسان وجهَ المعاناة، انظر إلى وجهِ المعاناة هذا. ولكن تذكر أنَّ علينا أن نتقدَّم، أن نتعلم أن نضحك، ونتعلم أنْ نُحبَّ.

إليك أخي، أطلقُ هذا الأمل، أمل السعادة هذا، أمل الحبِّ هذا، لكي تسمو بقلبك، وتسمو بروحك، ولكي لا تتسى أن تسمو بجسdek.

عنف اقتصاديٌّ: والعنف الاقتصادي هو الذي يجعلك تستغل الآخر؛ العنف الاقتصادي هو الذي يحدث عندما تسرقُ الآخر، فلا تعود أخاً له وتصير طائراً جارحاً على أخيك. هناك أيضاً العنف العنصريٌّ: هل تعتقد أنك لا تمارس العنف عندما تلاحق شخصاً ليس من عرقك؟ هل تعتقد أنك لا تمارس العنف عندما تشنّه سمعته لأنك من عرق مختلفٍ عن عرقك؟ هناك أيضاً العنف الدينيُّ، هل تعتقد أنك لا تمارس العنف عندما تمنع العمل وتقلل الأبواب وتفصل شخصاً عن عمله لأنَّه من دين غير دينك؟ هل تعتقد أنك لا تمارس العنف عندما تحاصر من لا يشاطرك مبادئك، من خلال تشويه سمعته ومحاصرته في عائلته وبين الأشخاص العزيزين عليه لأنَّه لا يتبع دينك؟ وهناك أنواع أخرى من العنف تفرضها الأخلاق الزائفة. فأنت تريد أن تفرض طريقتَك في الحياة على الآخرين، وعليك أن تفرض وصايتَك على الآخرين.. ولكن من قال لك إنَّك المثالُ الذي يجب أن يحتذى؟ من قال لك إنَّك تستطيع أن تفرض طريقتَك في الحياة لأنَّها ترضيك؟ أين هو القالبُ وأين هو المثال لكي تفرضه أنت؟ هذه طريقة أخرى في العنف.

فقط تستطيع أن تنهي العنف في داخلك وداخل الآخرين وفي العالم الذي تعيش فيه، عن طريق الإيمان والتأمل الداخليين. لا توجد أبوابٌ خلفية للقضاء على العنف. هذا العالم يوشك

اليأسُ المسافر ذات يوم لأن الطريق كان طويلاً جدًا والهدف قصياً، فقرر أن يُعمل فكرةً بالمشكلة في تلك الليلة نفسها. وعندما سمع صهيل صديقه القديم وفهم الرسالة. حلَّ، في اليوم التالي، زينة العربة، وخفَّ من أثقالها. وفي الصباح الباكر، تقدَّم ببابِتِه نحو هدفه. لكن ومع ذلك كان قد ضاع منه زمانٌ من المستحيل تعويضه. وفي الليلة التالية، عاد وأعملَ فكرةً ثانية، وفهم بإذار آخر من صديقه أنَّ صعوبة ما عليه أن يفعله الآن مُضاعفة، لأنَّه يعني تخليه عن العربة. ضحَّى في الصباح الباكر بعربة "الرغبة". صحيحٌ أنه عندما فعل ذلك خسرَ عجلة "اللذة" و لكنه أيضاً خسرَ عجلة "المعاناة". واعتلى صهوة دابة "الحاجة" و بدأ رحلته من جديد عبر البراري الخضراء، حتى وصل إلى غايته. انظر كيف تستطيع الرغبة حصرك. هناك رغبات مختلفة النوعية، هناك رغباتٌ خسيسة وهناك رغباتٌ أسمى، ارتفق برغباتك، وتسامي على الرغبة وطهر الرغبة، فمن المؤكد أنَّ عليك أن تصْحِّي بعجلة "اللذة" ولكنك ستتخلص بذلك من عجلة "الالم".

إن العنف عند الأشخاص، والذي تحرّكه الرغبة، لا يبقى مجرد مرض في ضميرهم، بل يتعداه ليجعل فعله في عالم البشر الآخرين وينكل ببقية الناس. لا تعتقد أنتني أتحدث عن العنف قاصداً الحرب المسلحة التي يقضي فيها بعض البشر على بعضهم الآخر (فهذا أحد أنواع العنف الجسدي). هناك

والخوف من الفقر، والخوف من الموت، والخوف من العزلة. جمِيعها معاناة خاصة بذهنك، وكلها تشي بالعنف الداخلي، عنف ذهنك. لاحظ أنَّ هذا العنف ينتج دائمًا عن الرغبة. فكلما زاد عنف الإنسان كلما أصبحت رغباته أكثر فجاجة.

أريد أن أقترح عليك قصة دارت أحداثها منذ زمن بعيد:

كان هناك مُسافرٌ اضطرَّ لأنْ يقطع طريقةً طويلاً، فربط دابَّته إلى عربةٍ وبدأ رحلته عبر طريق طويل سائراً نحو هدفٍ بعيدٍ، ولمدة محددة من الزمن. فسمى دابَّته "الحاجة" وعربته "الرغبة" وسمى إحدى العجلتين "اللذة" والأخرى "الآلم". و هكذا سار مسافرُنا بعربته يمنة ويسرةً، ولكن دائمًا نحو هدفه. كان كلما أسرعت العربة، كلما أسرع دورانُ العجلتين، عجلة "اللذة" و عجلة "الآلم"، المُتصِلَّتَين كما كانتا عربة "الرغبة". وبما أنَّ الرحلة كانت طويلة، فقد أصاب مسافرنا الملل، وقرَّرَ عندها أنْ يُجملَ و يُزَينَ العربة بالعديد من الأشياء الجميلة. وهكذا فعل. لكنه كلما أكثر من الزينة، كلما زاد ثقلُ العربية على "الحاجة"، لدرجة أنَّ الحيوان المسكين كان يُنهك في المنعطفات والمرتفعات الحادة، ويُصبح غير قادر على جرِّ عربة "الرغبة". وفي الطرق الرملية، انغرزت عجلاتنا "اللذة" و "الآلم" في الأرض. وهكذا أصاب

الموت، حيث الحقُّ يحلُّ محلَّ الحبِّ، والثار يحلُّ محلَّ العفو. هناك، في مدن البشر الأغنياء والفقراء، وهناك في حقول البشر الشاسعة، أطبق ستارٌ من المعاناة والحزن.

أنت تعاني عندما ينهشُ الألم جسْدَك، عندما يتملاك الجوع جسدك، ولكنك لا تعاني فقط من ألم جسدك المباشر، ولا من جوع جسدك، بل تعاني أيضاً من تبعاتِ أمراضِ جسدك.

يجب أن تميز بين نوعين من المعاناة، فهناك معاناة يحدثها عندك المرضُ (هذه المعاناة تتراجع أمامَ تقدُّمِ العلم، كما يمكن للجوع أن يتراجع أمامَ تقدُّمِ مملكةِ العدالة). هناك نوع آخر من المعاناة، لا يتعلّق بمرضِ جسدك، بل ينبع عنِه. إذا كنت عاجزاً، أو لا تستطيعُ أن ترى، أو أن تسمع، فإنك تعاني، ولكن حتى لو نتجت هذه المعاناة عنِ جسدك وأمراضِه، فهي ناتجةٌ أيضاً عنِ ذهْنك.

هناك نوع من المعاناة لا يُمكِّن أن يتراجع أمامَ تقدُّمِ العلم، ولا أمامَ تقدُّمِ العدالة، هذا النوع من المعاناة والذي هو معاناة ذهْنك حصراً، يتراجع أمامَ الإيمان، وأمامَ سعادةِ الحياة، وأمامَ الحبِّ. عليك أن تعلمَ أنَّ هذه المعاناة ترتكز دائمًا على العنفِ الموجودِ في ذهْنك أنت. أنت تعاني لأنَّك تخشى أن تخسر ما لديك، أو مما قد خسرته، أو مما تلهَّفَ للوصول إليه. تعاني لأنَّك لا تملكُ شيئاً، أو لأنَّك تشعرُ بالخوف عموماً. هؤلاء هم أكبرُ أعداءِ الإنسان: الخوفُ من المرض،

شفاء المعاناة

بونتا دی فاكاس، مندوسا، الأرجنتين
4 ماي من 1969

إذا كنتَ قد أتيتَ لتستمع لرجل، تعتقدُ أنَّ الحكمة تنتقل منه، فقد أخطأَ الطريق، لأنَّ الحكمة الحقيقية لا تنتقل عبر الكتب ولا عبر الخطب الرنانة، فالحكمة الحقيقية موجودة في أعماق ضميرك وجودَ الحبِّ الحقيقي في أعماق قلبك.

إذا جئتَ مدفوعاً من المفترين والمنافقين، لتستمع لهذا الرجل بهدفِ أن تستعمل بعدها ما ستسمعهُ كحجةٍ ضده، فقد أخطأَ الطريق، لأنَّ هذا الرجل ليس هنا لكي يطلبَ منك أيَّ شيءٍ، ولا لكي يستغلُك، لأنَّه ليس بحاجةٍ إليك.

ستسمع لرجل، لا يعرف القوانين التي تحكم الكون، لا يعرف قوانين التاريخ، جاهل بالعلاقات التي تحكم الشعوب. هذا الرجل يتوجه إلى ضميرك، بعيداً عن المدن، وعن أطماءها المريضة. هناك في المدن، حيث اليوم جهدٌ يقطعهُ

PARQUES DE ESTUDIO Y REFLEXIÓN EN EUROPA

Parques de Estudio y Reflexión Toledo
<http://www.parquetoledo.org>

Parques de Estudio y Reflexión Navas del Rey
<http://parquenavasdelrey.org>

Parcs d'Estudi i Reflexió Òdena
<http://www.parcodenya.org>

Parcs d'Estudi i Reflexió Les Terres de Ponent
<http://parcponent.org>

Parques de Estudio y Reflexión Villanueva
<http://www.parque-villanueva.org>

Parques de Estudio y Reflexión Colmenar
<http://parquecolmenar.blogspot.com.es/>

Parques de Estudo e Reflexão Minho
<http://www.parqueminho.org>

Parcs d'Etude et de Réflexion La Belle Idée
<http://www.parclabelleidee.org>

Parchi di Studio e Riflessione Attigliano
<http://www.parcoattigliano.it>

Parchi di Studio e Riflessione Casa Giorgi
<http://www.parcocasagiorgi.org>

Studien- und Reflexionsparks Schlamau
<http://www.parkschlamau.org>

A Tanulmányozás és Elmélkedés Parkjai Mikebuda
<http://www.mikebudapark.org>

Parky Studií a Reflexe Pravíkov
<http://www.parkpravikov.cz>

#silo / 1969/2019
puntadevacas

ISBN: 978-84-16747-47-4

A standard linear barcode representing the ISBN number 978-84-16747-47-4.